

แผนยุทธศาสตร์บริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
ของการยางแห่งประเทศไทย
ประจำปี ๒๕๖๔ – ๒๕๖๖

การยางแห่งประเทศไทย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ ที่มาและความสำคัญ	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์	๑
๑.๓ กรอบแนวคิด	๒
๑.๔ วิธีการดำเนินงาน	๓
บทที่ ๒ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	
๒.๑ นิยามผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร	๖
๒.๒ รายละเอียดผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร	๖
๒.๓ นโยบายองค์กรด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๑๘
๒.๔ บริบทการพัฒนาประเทศและนโยบายที่สำคัญภายนอกองค์กร	๑๙
๒.๕ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญภายนอกองค์กร	๒๖
๒.๖ สมรรถนะหลักขององค์กร	๓๑
๒.๗ ระบบงานและกระบวนการที่สำคัญ	๓๒
๒.๘ ผลการดำเนินงานด้านมุ่งเน้น/บริหารจัดการผู้มีส่วนได้เสียที่ผ่านมา	๓๓
บทที่ ๓ การวิเคราะห์องค์กรด้านบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	
๓.๑ การวิเคราะห์ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ด้านบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๓๕
๓.๒ การวิเคราะห์ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ด้านบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๓๖
๓.๓ การวิเคราะห์สถานการณ์ด้านบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร ด้วย SWOT Analysis	๓๖
๓.๔ ความต้องการความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อองค์กร	๓๘
บทที่ ๔ ยุทธศาสตร์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖	
๔.๑ วิสัยทัศน์และพันธกิจ	๔๑
๔.๒ วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Objectives : SO)	๔๑
๔.๓ ยุทธศาสตร์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๔๒
๔.๔ แผนสร้างความสัมพันธ์และบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประจำปี ๒๕๖๔	๔๖

บทที่ ๕ การถ่ายทอดยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสู่การปฏิบัติ

๕.๑ แนวทางการถ่ายทอดยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสู่การปฏิบัติ	๔๘
๕.๒ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๔๙
๕.๓ การเชื่อมโยงกับกรอบในการกำกับดูแล (Governance) และกระบวนการทำงานที่สำคัญ (Key Work System) ขององค์กร	๔๙
๕.๔ ความพร้อมและการจัดสรรทรัพยากร	๕๐
๕.๕ การรายงานผลการดำเนินงานการสร้างความสัมพันธ์/บริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๕๐

ต่อสาธารณชน

๕.๖ โอกาสและความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการและการสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๕๑
๕.๗ แนวทางเรียนรู้ปรับปรุงและพัฒนานวัตกรรม	๕๘

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ที่มาและความสำคัญ

การยางแห่งประเทศไทย (Rubber Authority of Thailand) เรียกโดยย่อว่า “การยางแห่งประเทศไทย” จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ มีสถานะเป็นนิติบุคคลและเป็นรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง ดังต่อไปนี้

๑) เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา

๒) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูล และสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา

๓) ส่งเสริม สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาดการประกอบธุรกิจ และการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

๔) ดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ

๕) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่

นอกจากการยางแห่งประเทศไทยจะต้องดำเนินงานเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการยาง เพื่อพัฒนาระบบอุตสาหกรรมยางพาราของประเทศไทย ให้เกิดการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจและสังคมแล้ว

การยางแห่งประเทศไทยยังมุ่งเน้นการตอบสนองความต้องการและความคาดหวังผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานขององค์กร และเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้ประกอบการกำหนดยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ ทิศทาง แผนการดำเนินงาน และแนวทางในการพัฒนาองค์กรให้พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น การยางแห่งประเทศไทยจึงได้จัดทำยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียฉบับนี้ขึ้น โดยมุ่งหวังให้เป็นแนวทางในการดำเนินงานพัฒนา ตลอดจนปรับปรุงกระบวนการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยการลดช่องว่างความคาดหวังและยกระดับความพึงพอใจให้เพิ่มขึ้น อันนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงองค์กรให้มีประสิทธิภาพ และเป็นที่ยอมรับในฐานะองค์กรหลักด้านยางพาราของประเทศ

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑) เพื่อศึกษา วิเคราะห์การรับรู้ ความต้องการ และความคาดหวังในมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมถึงทัศนคติที่มีต่อการดำเนินงานของการยางแห่งประเทศไทยที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันและในอนาคต

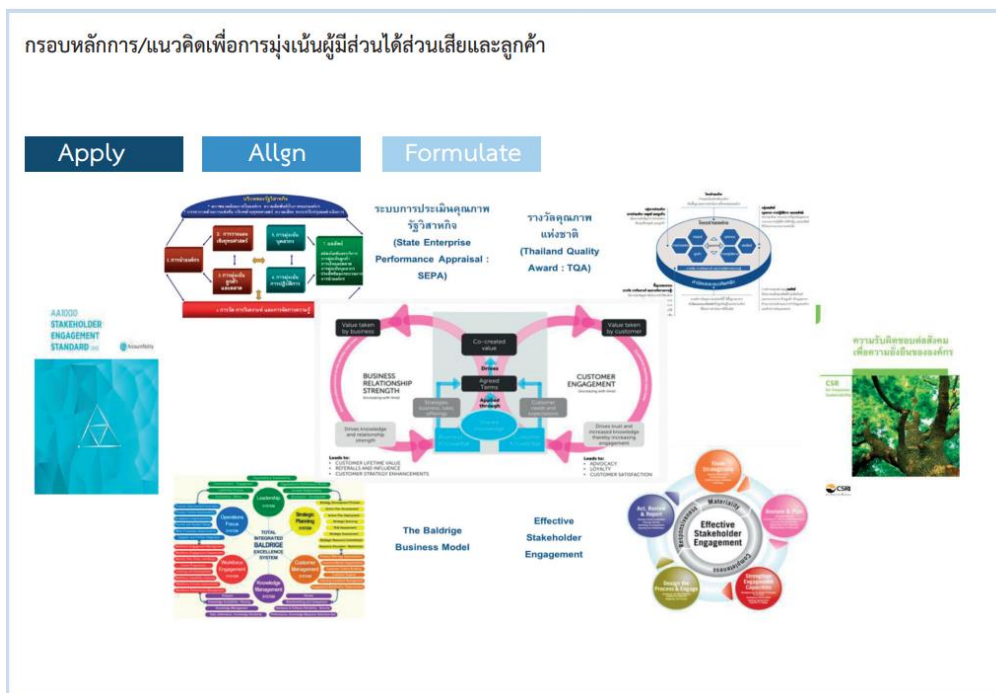
๒) เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการยางแห่งประเทศไทย

๓) เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประจำปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ และแผนการสร้าง ความสัมพันธ์และบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประจำปี ๒๕๖๔ ซึ่งใช้เป็นทิศทางในการพัฒนา เพื่อยกระดับความพึงพอใจ ตอบสนองความต้องการ และความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๑.๓ กรอบแนวคิด

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประจำปี ๒๕๖๔ – ๒๕๖๖ กำหนดกรอบแนวคิด โดยอ้างอิงสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจด้าน Core Business Enablers หัวข้อ การมุ่งเน้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในคู่มือ “ระบบประเมินผลรัฐวิสาหกิจ State Enterprise Assessment Model: SE-AM” โดยมีการพัฒนากรอบแนวคิด ดังแสดงในภาพที่ ๑.๑ อ้างอิงหลักการแนวคิดที่เป็นสากลของกระบวนการสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อาทิ AA๑๐๐๐ Stakeholder Engagement Standard (AA๑๐๐๐SES) ระบบประเมินผลคุณภาพรัฐวิสาหกิจ (State Enterprise Performance Appraisal: SEPA) และ เกณฑ์การประเมินรางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award: TQA) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) ประกาศให้ทุกรัฐวิสาหกิจดำเนินการตามเกณฑ์ประเมินในคู่มือ “ระบบประเมินผลรัฐวิสาหกิจ State Enterprise Assessment Model: SE-AM” ตั้งแต่ปีบัญชี ๒๕๖๓ เป็นต้นมา เพื่อมุ่งเน้นให้รัฐวิสาหกิจนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อย่างเป็นระบบ

กรอบหลักการ / แนวคิดเพื่อการมุ่งเน้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

รูปภาพที่ ๑.๑ กรอบหลักการ / แนวคิดเพื่อการมุ่งเน้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

หลักเกณฑ์การประเมินการมุ่งเน้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

หลักเกณฑ์ประเมินในคู่มือ “ระบบประเมินผลรัฐวิสาหกิจ State Enterprise Assessment Model: SE-AM” ประกอบด้วย ๓ หัวข้อ ได้แก่ ๑) ยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ๒) วัตถุประสงค์ขอบเขต และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ๓) กระบวนการสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมีรายละเอียดหัวข้อการประเมินตามรูปภาพที่ ๑.๒ เกณฑ์ประเมินการมุ่งเน้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

Module 1 : การมุ่งเน้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย		
1. ยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย		
1.1 ยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย		
2. วัตถุประสงค์ ขอบเขต และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย		
2.1 การกำหนดวัตถุประสงค์และขอบเขตของการสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย		
2.2 การระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย		
2.3 การระบุประเด็นระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์กร		
3. กระบวนการของการสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย		
3.1 การวางแผนปฏิบัติการ (Planning) 3.1.1 การจัดลำดับความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประเด็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3.1.2 การกำหนดระดับ และรูปแบบการสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3.1.3 การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีด้านการสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	3.2 การสร้างความพร้อม (Preparing) 3.2.1 การยกระดับความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3.2.2 การระบุและเตรียมความพร้อมการจัดการความเสี่ยงในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	3.3 การติดตามและรายงานผล (Monitoring and Reporting) 3.3.1 การติดตามและประเมินผลตามแผนปฏิบัติการ 3.3.2 การรายงานผล 3.3.3 การเรียนรู้และปรับปรุง

รูปภาพที่ ๑.๒ เกณฑ์ประเมินการมุ่งเน้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ที่มา: คู่มือการประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ (State Enterprise Assessment Model: SE-AM)

๑.๔ วิธีการดำเนินงาน

๑) วิเคราะห์แผนวิสาหกิจการยางแห่งประเทศไทย (พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๗๐) บริบทองค์กร (Organizational Profile)

๒) ระบุและจัดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain)

๓) สำรวจและวิเคราะห์ระดับการรับรู้ ความคาดหวัง ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมีจำนวนตัวอย่างเพียงพอและครอบคลุมกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามที่จำแนกไว้ โดยต้องครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ อาทิ ระดับการรับรู้และความคาดหวังที่มีต่อผลิตภัณฑ์ การบริการ และการดำเนินงานขององค์กร รวมถึงวิเคราะห์กระบวนการทำงานเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน และโอกาสในการสร้างนวัตกรรม

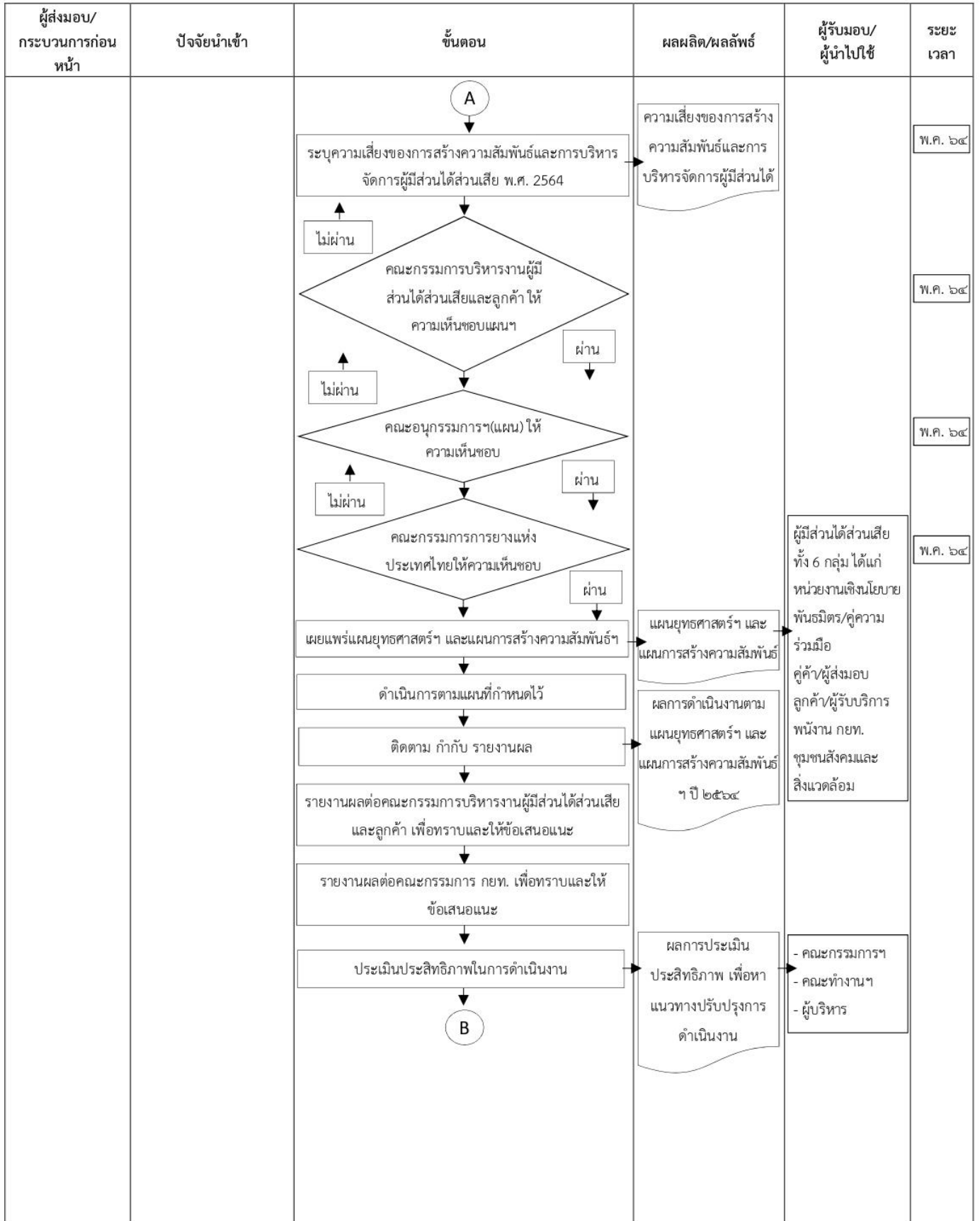
๔) จัดทำยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียปี ๒๕๖๔ – ๒๕๖๖ และแผนการสร้างความสัมพันธ์และบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประจำปี ๒๕๖๔ เพื่อปรับปรุงกระบวนการที่เกี่ยวข้องในการลดช่องว่างความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้น้อยลง

๕) เผยแพร่ยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียปี ๒๕๖๔ – ๒๕๖๖ และแผนการสร้างความสัมพันธ์และบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประจำปี ๒๕๖๔ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับทราบและเข้าใจบทบาทภารกิจ การดำเนินงานขององค์กร

กระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์บริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการยางแห่งประเทศไทย

กระบวนการบริหารจัดการการมุ่งเน้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Management : SM)

ผู้ส่งมอบ/ กระบวนการก่อน หน้า	ปัจจัยนำเข้า	ขั้นตอน	ผลผลิต/ผลลัพธ์	ผู้รับมอบ/ ผู้นำไปใช้	ระยะเวลา
<ul style="list-style-type: none"> - สคร. - ผวก.กยท. - ฝ่ายศ./กนผ. - ส่วนงานทุกส่วนงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - หลักเกณฑ์เล่ม SE-AM - นโยบาย ผวก.กยท. - แผนวิสาหกิจการยางแห่งประเทศไทยระยะ 7 ปี พ.ศ.2564-2570 - SIPOC ของทุกส่วนงาน 	<div style="text-align: center;"> <p>เริ่มต้น</p> <p>↓</p> <p>แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงานผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและลูกค้า</p> <p>↓</p> <p>แต่งตั้งคณะทำงานบริหารงานผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและลูกค้า</p> <p>↓</p> <p>คณะกรรมการ กำหนดนิยามและนโยบายการบริหารงานผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของ กยท.</p> <p>↓</p> <p>รวบรวมข้อมูลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกส่วนงาน (SIPOC)</p> <p>↓</p> <p>คณะทำงานฯ ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร</p> <p>↓</p> <p>คณะทำงานฯ กำหนดวัตถุประสงค์และขอบเขตการบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร</p> <p>↓</p> <p>คณะทำงานฯ จัดลำดับความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วย Power-interest Grid</p> <p>↓</p> <p>จัดทำ Stakeholder Profile ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร</p> <p>↓</p> <p>รวบรวมประเด็นความต้องการ ความคาดหวัง ความกังวลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทุกส่วนงาน</p> <p>↓</p> <p>วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง</p> <p>↓</p> <p>B วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร</p> <p>↓</p> <p>ระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค</p> <p>↓</p> <p>วิเคราะห์ TOWs Matrix</p> <p>↓</p> <p>ระบุความได้เปรียบและความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>↓</p> <p>กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์</p> <p>↓</p> <p>กำหนดยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์ แผนงาน</p> <p>↓</p> <p>จัดทำแผนยุทธศาสตร์บริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พ.ศ. 2564 - 2566</p> <p>↓</p> <p>จัดทำแผนสร้างความสัมพันธ์และการบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พ.ศ. 2564</p> <p>↓</p> <p>A</p> </div>	<ul style="list-style-type: none"> คำสั่ง กยท. ที่ ๓๑/๒๕๖๔ คำสั่งคณะกรรมการที่ ๑/๒๕๖๔ หนังสือแจ้งนิยามและนโยบายฯ สรุปผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร ลำดับความสำคัญผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร Stakeholder Profile (ออนไลน์, ออฟไลน์) ความต้องการ ความคาดหวัง และความกังวลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แผนยุทธศาสตร์บริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พ.ศ. 2564 - 2566 สร้างความสัมพันธ์และการบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พ.ศ. 2564 	<ul style="list-style-type: none"> - คณะกรรมการฯ ได้แก่ ร.ผวก.(๖) ร.ผวก.(๖) ร.ผวก.(๖) ผอ.สพว. ผอ.ฝกม. ผอ.ฝคค. ผอ.ฝทผ. ผอ.ฝฟท. ผอ.ฝยศ. ผอ.ฝอย. ผอ.ฝสผ. ผอ.ฝสาย. ผอ.ฝยศ. ผอ.ฝฟก. น.ท.บม. ผู้จัดการ BU - คณะทำงานฯ ได้แก่ ร.ผวก.(๖) ผอ.ฝยศ. ผอ.ฝฟก. ห.กทท. ห.กจก. ห.กอล. ห.กรค. ห.กบจ. ห.กวย. ห.กพต. ห.กสส. ห.กสป. ห.กาว. ห.กบค. ห.กนผ. ห.กทส. ห.กปม. ผู้จัดการ BU - ผู้บริหารและพนักงาน กยท. 	<ul style="list-style-type: none"> ม.ค. ๖๔ ก.พ. ๖๔ พ.ค. ๖๔ พ.ค. ๖๔

บทที่ ๒

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการมุ่งเน้นและการบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการยางแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย ๙ หัวข้อหลัก ดังนี้

๒.๑ คำนียามผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร

๒.๒ รายละเอียดผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร

๒.๓ นโยบายองค์กรในด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๒.๔ บริบทการพัฒนาประเทศและนโยบายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการกิจการยางแห่งประเทศไทย

๒.๕ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญภายนอกองค์กร

๒.๖ สมรรถนะหลักขององค์กร

๒.๗ ระบบงานและกระบวนการที่สำคัญ

๒.๘ ผลการดำเนินงานด้านมุ่งเน้น/บริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ผ่านมา โดยมีรายละเอียดดังนี้

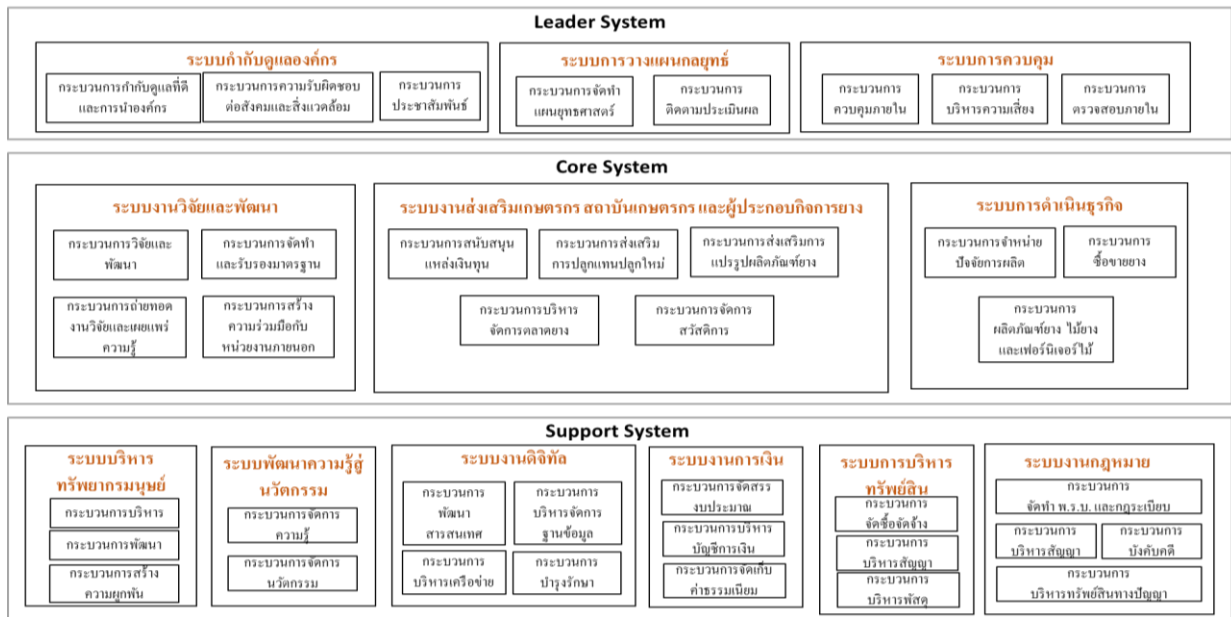
๒.๑ คำนียามผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร

เพื่อให้การดำเนินงานบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการยางแห่งประเทศไทยเกิดความเข้าใจเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั่วทั้งองค์กร การยางแห่งประเทศไทยจึงกำหนดนิยามผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) หมายถึง องค์กร/หน่วยงาน ชุมชน กลุ่มบุคคล และบุคคลที่สำคัญ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ที่ส่งผลกระทบต่อทั้งเชิงบวกและเชิงลบต่อการยางแห่งประเทศไทย หรือที่ได้รับผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบจากการดำเนินงานของการยางแห่งประเทศไทย

๒.๒ รายละเอียดผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร

๒.๒.๑ กระบวนการที่สำคัญตามห่วงโซ่อุปทานของการยางแห่งประเทศไทย

กระบวนการวิเคราะห์และการระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการยางแห่งประเทศไทย มาจากการวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกส่วนงานของการยางแห่งประเทศไทย โดยผ่านการวิเคราะห์กระบวนการดำเนินงานที่สำคัญด้วยเครื่องมือ SIPOC ของทุกส่วนงาน ซึ่งสอดคล้องกับระบบงานของการยางแห่งประเทศไทย (Work System) ซึ่งแบ่งระบบงานที่สำคัญ ออกเป็น ๓ ระบบ ได้แก่ ระบบนำองค์กร (Leader System) ระบบหลัก (Core System) และระบบสนับสนุน (Support System) ดังรูปที่ ๒.๑ มีรายละเอียด ดังนี้

รูปภาพที่ ๒.๑ ระบบงานของ การยางแห่งประเทศไทย

- **ระบบนำองค์กร (Leader System)** ได้แก่ ระบบกำกับดูแลองค์กร ระบบการวางแผนกลยุทธ์ และระบบการควบคุม
- **ระบบหลัก (Core System)** เป็นกระบวนการทำงานที่สำคัญของการยางแห่งประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับความสามารถพิเศษขององค์กร และเป็นระบบงานที่ใช้พัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์/บริการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบการยาง ให้เกิดความเข้มแข็ง มีศักยภาพทางการผลิต การแปรรูปและการตลาด ตลอดจนมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นไปประกอบด้วย
 - ระบบงานวิจัยและพัฒนา ได้แก่ กระบวนการวิจัยและพัฒนา กระบวนการจัดทำและรับรองมาตรฐาน กระบวนการถ่ายทอดงานวิจัยและเผยแพร่ความรู้ และกระบวนการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก
 - ระบบงานส่งเสริมเกษตรกร สถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบการยาง ได้แก่ กระบวนการสนับสนุนแหล่งเงินทุน กระบวนการส่งเสริมการปลูกแทนปลูกใหม่ กระบวนการส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง กระบวนการบริหารจัดการตลาดยาง และกระบวนการจัดสวัสดิการ
 - ระบบการดำเนินงานธุรกิจ ได้แก่ กระบวนการจำหน่ายปัจจัยการผลิต กระบวนการซื้อขายยาง กระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง ไม้ยาง และเฟอร์นิเจอร์ไม้
- **ระบบสนับสนุน (Support System)** กระบวนการที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินงานของกระบวนการหลักให้บรรลุเป้าหมาย ได้แก่ ระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์ ระบบพัฒนาความรู้สู่นวัตกรรม ระบบงานดิจิทัล ระบบการเงิน ระบบการบริหารทรัพย์สิน และระบบงานกฎหมาย

๒.๒.๒ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการยางแห่งประเทศไทย

การยางแห่งประเทศไทย กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามการวิเคราะห์กระบวนการดำเนินงานที่สำคัญจากทุกส่วนงาน ด้วยเครื่องมือ SIPOC และตามระบบงาน (Work System) จึงสามารถแบ่งกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียออกเป็น ๖ กลุ่ม ประกอบไปด้วย

๑) **หน่วยงานเชิงนโยบาย** หมายถึง หน่วยงานที่มอบนโยบาย และกำกับติดตามการดำเนินงานตามนโยบาย เช่น สำนักงานคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานประมง สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ฯลฯ

๒) **พันธมิตร/คู่ความร่วมมือ** หมายถึง หน่วยงานที่มีความร่วมมือร่วมกัน ดังนี้

พันธมิตร หมายถึง องค์กรหรือกลุ่มบุคคลที่สำคัญ ที่ตกลงทำงานร่วมกับองค์กร เพื่อบรรลุเป้าประสงค์ ร่วมกัน หรือเพื่อปรับปรุงผลการดำเนินการ โดยทั่วไปมักเป็นความร่วมมือที่เป็นทางการ เพื่อจุดมุ่งหมาย หรือ จุดประสงค์เฉพาะเจาะจง เช่น เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ โดยปกติ การเป็นพันธมิตร มักมีการกำหนดช่วงเวลา และมีความเข้าใจอย่างชัดเจนในบทบาทและผลประโยชน์ที่เข้าร่วมกัน

คู่ความร่วมมือ หมายถึง องค์กรหรือกลุ่มบุคคลที่สำคัญ ที่มีความร่วมมือในการดำเนินการกับองค์กรที่จะสนับสนุนในการจัดงานหรือกิจกรรมบางส่วน หรือผู้ที่มาดำเนินการเป็นครั้งคราว ที่มีเป้าหมายระยะสั้นที่สอดคล้องกัน หรือเหมือนกัน โดยทั่วไปความร่วมมือลักษณะนี้อาจมีหรือไม่มีข้อตกลงหรือรูปแบบที่เป็นทางการก็ได้

๓) **ลูกค้า/ผู้ส่งมอบ** หมายถึง องค์กรหรือบุคคลที่ตกลงทำงานร่วมกับองค์กรเพื่อส่งมอบผลิตภัณฑ์หรือบริการเฉพาะอย่าง โดยปกติความร่วมมือที่เป็นทางการมักจะกำหนดช่วงระยะเวลา รวมทั้งบทบาทของแต่ละฝ่าย และผลประโยชน์ที่ได้รับอย่างชัดเจน เช่น บริษัทจำหน่ายเครื่องมืออุปกรณ์ บริษัทจำหน่ายสารเคมี วัสดุปลูกทางการเกษตร บริษัทจำหน่ายโปรแกรม/อุปกรณ์ด้าน IT บริษัทผู้รับเหมา

๔) **ลูกค้า/ผู้รับบริการ** หมายถึง บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่ให้ประโยชน์ ทั้งลูกค้าเชิงสังคมและลูกค้าเชิงพาณิชย์

๕) **พนักงานการยางแห่งประเทศไทย** หมายถึง ผู้บริหาร พนักงาน ลูกจ้าง และเจ้าหน้าที่ทุกระดับของ การยางแห่งประเทศไทย

๖) **ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม** หมายถึง ชุมชนในละแวกพื้นที่ การยางแห่งประเทศไทย โดยให้ความสำคัญกับชุมชน/สังคมที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานของ การยางแห่งประเทศไทย เช่น ชุมชน/สังคม หน่วยงานรอบข้าง การยางแห่งประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานของ การยางแห่งประเทศไทย

๒.๒.๓ การระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร

การระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกระบวนการที่สำคัญตามระบบงาน (Work System) ของการยางแห่งประเทศไทย ดังตารางที่ ๒.๑

ตารางที่ ๒.๑ การระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกระบวนการที่สำคัญ

ระบบงานที่สำคัญ	ระบบงาน	หน่วยงาน เชิง นโยบาย	พันธมิตร/ คู่ความ ร่วมมือ	ลูกค้า/ผู้ส่ง มอบ	ลูกค้า/ ผู้รับบริการ	พนักงาน	ชุมชน สังคมและ สิ่งแวดล้อม
ระบบนำ องค์กร (Leader System)	ระบบกำกับดูแล องค์กร	●	●	✓	*	○	○
	ระบบการ วางแผนกลยุทธ์	●	●	✓	*	○	✓
	ระบบการ ควบคุม	●	●	✓	*	○	○
ระบบหลัก (Core System)	ระบบงานวิจัย และพัฒนา	●	●	●	●	○	○
	ระบบงาน ส่งเสริมเกษตรกร	●	●	●	●	○	●
	ระบบการดำเนิน ธุรกิจ	●	●	●	●	○	●
ระบบ สนับสนุน (Support System)	ระบบบริหาร ทรัพยากรมนุษย์	●	●	✓	○	●	●
	ระบบพัฒนา ความรู้ สู่นวัตกรรม	●	●	●	*	○	○
	ระบบงานดิจิทัล	●	●	●	*	○	✓
	ระบบการเงิน	●	●	*	*	*	✓
	ระบบการบริหาร ทรัพย์สิน	●	●	●	✓	✓	✓
	ระบบงาน กฎหมาย	●	●	✓	✓	✓	●

หมายเหตุ :

- หมายถึง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก
- หมายถึง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรองลำดับ ๑
- * หมายถึง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรองลำดับ ๒
- / หมายถึง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรองลำดับ ๓
- หมายถึง ไม่เกี่ยวข้อง

๒.๒.๔ วัตถุประสงค์และขอบเขตของการมุ่งเน้นบริหารจัดการกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

วัตถุประสงค์และขอบเขตของการมุ่งเน้นบริหารจัดการกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้ความสำคัญกับการตอบสนองและได้รับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากสินค้าและบริการที่การยางแห่งประเทศไทยผลิตและส่งมอบทั้งในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม ซึ่งในการดำเนินงานของการยางแห่งประเทศไทยสามารถระบุประเด็นระหว่างผู้มีส่วนได้เสียกับองค์กร ได้ดังนี้

ตารางที่ ๒.๒ วัตถุประสงค์และขอบเขตของการมุ่งเน้น/บริหารจัดการกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ตัวอย่างรายชื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	วัตถุประสงค์และขอบเขตของการบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
หน่วยงานเชิงนโยบาย	สำนักงานคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ, สำนักงานประมาณ, สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, กระทรวงการคลัง, สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน, สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เป็นต้น	๑. ถ่ายทอดนโยบายของประเทศสู่ยุทธศาสตร์ขององค์กร ๒. พิจารณานุมัติงบประมาณในการดำเนินงาน ๓. กำกับติดตามผลการดำเนินงาน เพื่อตอบสนองนโยบายของประเทศและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ขององค์กร
พันธมิตร/คู่ความร่วมมือ	หน่วยงานที่เป็นแหล่งเงินทุนให้แก่ลูกค้า เช่น ธกส., ธนาคารกรุงไทย, ธนาคารพาณิชย์ หน่วยงายภายใต้สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เช่น กรมวิชาการเกษตร, กรมส่งเสริมการเกษตร, กรมส่งเสริมสหกรณ์ เป็นต้น หน่วยงานของรัฐ เช่น กระทรวงพาณิชย์, กระทรวงอุตสาหกรรม, กระทรวงการต่างประเทศ, กรมศุลกากร, สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน, สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมยาง เป็นต้น สถาบันการศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นต้น เครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศ เช่น สมาคมประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ (ANRPC), สภาวิจัยและพัฒนายางระหว่างประเทศ (IRRDB), เครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการด้านยางพารา (HRPP), บริษัทร่วมทุนยางพารา ระหว่างประเทศ จำกัด (IRCo) เป็นต้น สมาคม เช่น สมาคมภาคเอกชนด้านยางพาราใน	๑. ร่วมผลักดันนโยบายองค์กรและสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินงาน ๒. พิจารณาให้ความเห็นชอบในการดำเนินงานภายในองค์กร ๓. กำกับติดตาม รวมถึงให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานกิจการของการยางแห่งประเทศไทย

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ตัวอย่างรายชื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	วัตถุประสงค์และขอบเขตของการบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
	<p>ประเทศ</p> <p>คณะกรรมการต่างๆ เช่น คณะกรรมการมาตรฐานสิ่งประดิษฐ์อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ต่างๆ (ISO/TC ๔๕ Rubber and Rubber Products)</p> <p>สื่อมวลชน</p>	
<p>ลูกค้า/ผู้ส่งมอบ</p>	<p>ผู้จำหน่ายปัจจัยการผลิต</p> <p>ผู้จำหน่ายเครื่องมืออุปกรณ์</p> <p>ผู้ผู้รับเหมาก่อสร้าง</p> <p>ผู้จำหน่ายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ</p>	<p>๑. ดำเนินการจัดหาปัจจัยการผลิต</p> <p>๒. ดำเนินการจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์สำหรับงานสนับสนุน เช่น งานพัสดุ งานหลัก เช่น งานวิจัย และงานบริการ</p> <p>๓. ดำเนินการก่อสร้างอาคารปฏิบัติการ โรงงาน เพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน</p> <p>๔. ดำเนินการจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อความรวดเร็วในการให้บริการ</p>
<p>ลูกค้า/ผู้รับบริการ</p>	<p>เกษตรกรชาวสวนยาง</p> <p>สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง</p> <p>สมาคม (สมาคมยางพาราไทย/สมาคมผู้ผลิตยางมือยางไทย/สหกรณ์การทำสวนยาง/ชุมนุมสหกรณ์/วิสาหกิจชุมชน/สมาคมคนกรีดยาง/สมาคมธุรกิจไม้ยางพาราไทย)</p> <p>ผู้ประกอบการยาง (บริษัท วงศ์บัณฑิต จำกัด/บริษัทไทยฮั้วยางพารา จำกัด (มหาชน)/บริษัท เซาแลนด์รับเบอร์ จำกัด/บริษัท แพนรับเบอร์ อินดัสตรีส์ จำกัด/บริษัท เอที รับเบอร์ จำกัด)</p> <p>สถาบันการศึกษา</p>	<p>ส่งเสริมสนับสนุนแหล่งเงินทุน องค์กรความรู้ เพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกรอย่างยั่งยืน</p> <p>สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็ง มีการบริหารจัดการแบบมืออาชีพ ผู้ประกอบกิจการยางมีศักยภาพในการแข่งขันสูง</p>
<p>พนักงาน การยางแห่งประเทศไทย</p>	<p>ผู้บริหาร</p> <p>พนักงาน</p> <p>ลูกจ้าง</p>	<p>ร่วมดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย/ตัวชี้วัดขององค์กร ตอบสนองวัตถุประสงค์การจัดตั้งองค์กรและนโยบายรัฐบาล</p>
<p>ชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม</p>	<p>ชุมชนรอบที่ตั้งสำนักงานที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานของการยางแห่งประเทศไทย</p>	<p>ร่วมสนับสนุนกิจกรรมทางสังคม กิจกรรมรักษาสิ่งแวดล้อม</p>

๒.๒.๕ การจัดลำดับความสำคัญและรูปแบบการสร้างความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การวางแห่งประเทศไทย มีการวิเคราะห์เพื่อจัดลำดับความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในมิติของอิทธิพล (Power) และความสนใจ (Interest) ซึ่งการจัดลำดับความสำคัญกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นขั้นตอนที่สำคัญเพื่อใช้ในการวางกลยุทธ์ในการสร้างสัมพันธ์ที่ดี รวมถึงการตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของแต่ละกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างสมดุล โดยได้พิจารณาจากระดับผลกระทบ และการมีอิทธิพลต่อองค์กร โดยสามารถแบ่งระดับความสำคัญตามกลุ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้ดังนี้

๒.๒.๕.๑ การจัดลำดับความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการวางแห่งประเทศไทย

การจัดลำดับความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการวางแห่งประเทศไทย ใช้หลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์เพื่อจัดลำดับความสำคัญ ใน ๒ มิติ คือ มิติอิทธิพล (Power) และ มิติความสนใจ (Interest)

มิติอิทธิพล (Power) หมายถึง ระดับที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีอิทธิพลต่อการดำเนินงาน โดยมีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงหรือการตัดสินใจที่จะดำเนินการต่อหรือ หยุดดำเนินการ เกี่ยวกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนการดำเนินงาน งบประมาณ ซึ่งพิจารณาจากอำนาจ ความชอบธรรม และความเร่งด่วน¹ ซึ่งแบ่งหลักเกณฑ์ตามระดับ ดังตารางที่ ๒.๓

ตารางที่ ๒.๓ ตารางแสดงระดับอิทธิพล

ระดับอิทธิพล (Power)	คำอธิบาย	รายละเอียด
๕	ระดับอิทธิพลสูงมาก	<ul style="list-style-type: none"> ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงหรือการตัดสินใจที่จะดำเนินการต่อหรือหยุดดำเนินการตามภารกิจของ การวางแห่งประเทศไทย ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนด/พิจารณาอนุมัติ การดำเนินงานตามภารกิจของ การวางแห่งประเทศไทย ที่ส่งผลกระทบต่อผลลัพธ์ของการดำเนินงาน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีสิทธิเรียกร้องหรือป้องกันสิทธิตามกฎหมาย เช่น สิทธิในการได้รับค่าตอบแทน ข้อกักหนหรือข้อร้องเรียนที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนทันที ตลอดจนป้องกันไม่ให้เกิดข้อกักหนหรือข้อร้องเรียนซ้ำ
๔	ระดับอิทธิพลสูง	<ul style="list-style-type: none"> ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติ การดำเนินงานตามภารกิจของ การวางแห่งประเทศไทย ที่ส่งผลกระทบต่อผลลัพธ์ของการดำเนินงาน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีสิทธิเรียกร้องหรือป้องกันสิทธิตามกฎหมาย ข้อกักหนหรือข้อร้องเรียนที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ตลอดจนป้องกันไม่ให้เกิดข้อกักหนหรือข้อร้องเรียนซ้ำ
๓	ระดับ	<ul style="list-style-type: none"> ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนด และ มีส่วนสำคัญต่อ

¹ Berman et al. 1999 ; Andriof and Waddock 2002

ระดับอิทธิพล (Power)	คำอธิบาย	รายละเอียด
	อิทธิพลปานกลาง	<p>ความเชื่อมั่นในการดำเนินงานตามภารกิจของ การยางแห่งประเทศไทย</p> <ul style="list-style-type: none"> ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพิจารณาอนุมัติ การดำเนินงานตามภารกิจของ การยางแห่งประเทศไทย แต่มีสิทธิเรียกร้องหรือป้องกันสิทธิตามกฎหมาย ข้อกักกหรือข้อร้องเรียนที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสม
๒	ระดับอิทธิพลน้อย	<ul style="list-style-type: none"> ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนด/พิจารณาอนุมัติ การดำเนินงานตามภารกิจของ การยางแห่งประเทศไทย แต่มีสิทธิเรียกร้องหรือป้องกันสิทธิตามกฎหมาย ข้อกักกหรือข้อร้องเรียนที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องได้รับการแก้ไข
๑	ระดับอิทธิพลน้อยมาก	<ul style="list-style-type: none"> รับทราบข้อกักกหรือข้อร้องเรียนที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

มิตีความสนใจ (Interest) หมายถึง หมายถึง ระดับที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความสนใจต่อการดำเนินงานกิจการของการยางแห่งประเทศไทย ซึ่งแบ่งหลักเกณฑ์ตามระดับ ดังตารางที่ ๒.๔

ตารางที่ ๒.๔ ตารางแสดงระดับความสนใจ

ระดับความสนใจ (Interest)	คำอธิบาย	รายละเอียด
๕	ระดับความสนใจสูงมาก	มีความสนใจในระดับสูงมากต่อการดำเนินงานตามภารกิจ การยางแห่งประเทศไทย หรือมีความถี่ในการติดต่อ มากกว่าเดือนละครั้ง
๔	ระดับความสนใจสูง	มีความสนใจในระดับสูงต่อการดำเนินงานตามภารกิจ การยางแห่งประเทศไทย หรือมีความถี่ในการติดต่อ ทุกเดือน
๓	ระดับความสนใจปานกลาง	มีความสนใจในระดับปานกลางต่อการดำเนินงานตามภารกิจ การยางแห่งประเทศไทย หรือมีความถี่ในการติดต่อ ไม่เกิน ๔ ครั้งต่อปี
๒	ระดับความสนใจน้อย	มีความสนใจในระดับน้อยต่อการดำเนินงานตามภารกิจ การยางแห่งประเทศไทย หรือมีความถี่ในการติดต่อ ไม่เกิน ๒ ครั้งต่อปี
๑	ระดับความสนใจน้อยมาก	มีความสนใจในระดับน้อยมากต่อการดำเนินงานตามภารกิจ การยางแห่งประเทศไทย หรือมีความถี่ในการติดต่อ ไม่เกิน ๑ ครั้งต่อปี

จากหลักเกณฑ์การจัดลำดับความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถจัดลำดับความสำคัญผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการยางแห่งประเทศไทย โดยแบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีอิทธิพลสูง ความสนใจสูง (สีแดง) กลุ่มที่มีอิทธิพลสูง ความสนใจต่ำ (สีส้ม) กลุ่มที่มีอิทธิพลต่ำ ความสนใจสูง (สีเหลือง) และ กลุ่มที่มีอิทธิพลต่ำ ความสนใจต่ำ (สีเขียว) ดังรูปภาพที่ ๒.๒

อิทธิพล (Power)	สูงมาก	๕					
	สูง	๔			ชุมชน สังคมและ สิ่งแวดล้อม	หน่วยงานเชิงนโยบาย ลูกค้า/ผู้รับบริการ พนักงาน กยท.	
	ปานกลาง	๓					
	น้อย	๒				พันธมิตร/คู่ความ ร่วมมือ ลูกค้า/ผู้ส่งมอบ	
	น้อยมาก	๑					
The stakeholder power-interest Matrix			๑	๒	๓	๔	๕
			น้อยมาก	น้อย	ปานกลาง	สูง	สูงมาก
			ความสนใจ (Interest)				

รูปภาพที่ ๒.๒ แผนผังการจัดลำดับของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (The stakeholder power-interest matrix)

๒.๒.๕.๒ รูปแบบการสร้างความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการยางแห่งประเทศไทย

ตารางที่ ๒.๕ รูปแบบการสร้างความสัมพันธ์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ระดับความสำคัญ	ประเด็นความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	รูปแบบการสร้างความสัมพันธ์	วิธีการสื่อสาร
หน่วยงานเชิงนโยบาย	มีอิทธิพลต่อองค์กรสูง มีความสนใจต่อองค์กรสูง	<ul style="list-style-type: none"> - ขับเคลื่อนนโยบายและมาตรการที่กำหนด - ปฏิบัติตามกฎหมาย พรบ.และนโยบายที่เกี่ยวข้อง - ดำเนินการตามโครงการต่างๆให้เสร็จทันตามแผนที่กำหนด - มีการกำกับดูแลที่ตีรวมถึงเปิดเผยข้อมูลผลการดำเนินงานตามความเป็นจริงและครบถ้วน 	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างการมีส่วนร่วมในการกำหนดและถ่ายทอดนโยบายเพื่อตอบสนองได้อย่างครบถ้วนและตรงตามเป้าหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> - การเข้าพบแต่ละหน่วยงานโดยตรง - ประชุมหารือ ร่วมจัดตั้งหรือเป็นองค์ประกอบในคณะทำงานที่เกี่ยวข้อง ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานตามนโยบาย แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ระดับความสำคัญ	ประเด็นความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	รูปแบบการสร้างความสัมพันธ์	วิธีการสื่อสาร
				<p>ดำเนินงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเข้าพบเพื่อรับทราบความคาดหวัง - การประชุมรับทราบนโยบาย และรายงานผลการปฏิบัติงาน - การประชุมร่วมกัน - การสำรวจความพึงพอใจและความผูกพันประจำปี - ช่องทางรับความคิดเห็นและข้อร้องเรียน - การสื่อสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ รวมถึง Social Media
พันธมิตร/คู่ความร่วมมือ	มีอิทธิพลต่อองค์กรน้อย มีความสนใจต่อองค์กรสูง	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติต่อกันอย่างเป็นธรรม - คำนึงถึงประโยชน์ที่หน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องได้รับตามประเด็นความร่วมมืออย่างเท่าเทียม - การดำเนินงานที่ดีร่วมกัน - ความสัมพันธ์ที่ดีในการดำเนินงาน - การถ่ายทอดนโยบายร่วมกัน - เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมกับองค์กรในการพัฒนาผลิตภัณฑ์/บริการ และการบริหารจัดการทรัพยากร การพัฒนาทักษะ การเคารพสิทธิและทรัพย์สินทางปัญญา - ข้อมูล ข่าวสาร ทันท่วงที - เหตุการณ์ ข้อมูลมีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ 	สร้างการมีส่วนร่วม การบูรณาการการดำเนินงานที่มีเป้าหมายสอดคล้องกัน	<ul style="list-style-type: none"> - ประชุม/สัมมนา - ประสานงานผ่านหนังสือราชการ สื่อสารผ่าน Internet/โทรศัพท์ - การเยี่ยมเยียน พบปะหรือสัมภาษณ์เพื่อสอบถามความต้องการ ความคาดหวัง - การสำรวจความพึงพอใจและความผูกพันประจำปี - ช่องทางรับความคิดเห็นและข้อร้องเรียน - การสื่อสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ รวมถึง Social Media
ลูกค้า/ผู้ส่งมอบ	มีอิทธิพลต่อองค์กรน้อย มีความสนใจต่อองค์กรสูง	<ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม - คำนึงถึงผลประโยชน์ที่หน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องได้รับตามประเด็นความร่วมมืออย่างเท่าเทียม - การคัดเลือกและการบริหารสัญญาที่เป็นธรรม - ความสามารถในการส่งมอบ รวมถึงการมีสัญญา/เงื่อนไข 	สร้างการมีส่วนร่วม การบูรณาการการดำเนินงานที่มีเป้าหมายสอดคล้องกัน	<p>การประชุมหารือ การชี้แจงกฎระเบียบ เงื่อนไข หลักเกณฑ์ใหม่ๆ ที่อาจจะกระทบต่อลูกค้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชุม/สัมมนาก่อนการทำสัญญา - ประชุม/สัมมนา ทำความเข้าใจกับลูกค้าเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ระดับความสำคัญ	ประเด็นความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	รูปแบบการสร้างความสัมพันธ์	วิธีการสื่อสาร
		<p>จัดซื้อจัดจ้างที่เป็นธรรม ความโปร่งใส/ความเท่าเทียมในการจัดซื้อจัดจ้างและประมูลงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปฏิบัติต่อคู่ค้าสัญญาและเงื่อนไขต่างๆตามที่ตกลงไว้อย่างเคร่งครัด - มีเกณฑ์การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบและประเมินที่คำนึงถึงสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม - ความสัมพันธ์ที่ดี/สร้างทักษะความรู้/รับฟังเสียงของคู่ค้าเพื่อนำมาพัฒนางานบริการ 		<ul style="list-style-type: none"> - การสื่อสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ รวมถึง Social Media - ช่องทางรับความคิดเห็นและข้อร้องเรียน - การสำรวจความพึงพอใจและความผูกพันประจำปี - ประชุมติดตามงานสื่อสารผ่าน Internet/โทรศัพท์
ลูกค้า/ผู้รับบริการ	มีอิทธิพลต่อองค์กรสูง มีความสนใจต่อองค์กรสูง	<p>ปฏิบัติตามข้อตกลง, สัญญาอย่างเคร่งครัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำสัญญาที่เป็นธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ - ให้บริการที่มีคุณภาพ เป็นมิตร การมีข้อมูลการบริการที่ถูกต้อง ครบถ้วน ตรงต่อเวลา บริการหลังการขายที่ดี - มีมาตรการรักษาความลับของลูกค้า มาตรการตอบสนองต่อข้อร้องเรียน - บุคลากรมีทักษะในการประสานงานและการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจได้ - คุณภาพในการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียน 	สร้าง/พัฒนาช่องทางสื่อสาร/ตอบสนองข้อร้องเรียนอย่างเป็นระบบ และสร้างความเชื่อมั่นในความร่วมมือ	<p>การชี้แจงและแก้ไขข้อร้องเรียนโดยตรง การประชุมหารือ การสร้างกลไกและเครือข่ายการทำงานร่วมกัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การประชุม เสวนาและกิจกรรมร่วม - การเยี่ยมเยียน พบปะลูกค้า หรือสัมภาษณ์เพื่อสอบถามความต้องการ ความคาดหวัง - การสำรวจความพึงพอใจและความผูกพันประจำปี - ช่องทางรับความคิดเห็นและข้อร้องเรียน - การสื่อสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ รวมถึง Social Media
พนักงานการยางแห่งประเทศไทย	มีอิทธิพลต่อองค์กรสูง มีความสนใจต่อองค์กรสูง	<p>มีคาตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสม</p> <p>มีการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความมั่นคงในการจ้างงาน สัญญาจ้าง การปฏิบัติตามกฎหมายด้านแรงงาน - ค่าตอบแทนที่เป็นธรรม และสวัสดิการนอกเหนือจากที่ 	สร้างช่องทางสื่อสารที่ชัดเจน คล่องตัว สะดวกเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม เข้าใจและตอบสนองประเด็นที่กังวลและคาดหวัง ปรับปรุงผลตอบแทนและสิ่งจูงใจ ตลอดจน	การประชุมหารือ และชี้แจงประเด็นสำคัญกับส่วนงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง การสำรวจความพึงพอใจ การประเมินสมรรถนะรายบุคคล จัดตั้งคณะทำงาน/ผู้รับผิดชอบเฉพาะด้าน

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ระดับความสำคัญ	ประเด็นความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	รูปแบบการสร้างความสัมพันธ์	วิธีการสื่อสาร
		กฎหมายกำหนด - มีโอกาสในการพัฒนาความสามารถและการทำงานอย่างมืออาชีพอย่างเท่าเทียม - การเปิดโอกาสให้มีการรวมกลุ่มเพื่อเจรจาต่อรอง การเข้าถึงผู้บริหาร การกำหนดช่องทางรับและตอบสนองข้อร้องเรียน	หลักเกณฑ์กรบริหารงานบุคคลทั้งเชิงลบและเชิงบวกให้ตอบสนองความคาดหวัง	- ผู้บริหารพบปะผู้ปฏิบัติงาน - การสำรวจความพึงพอใจและความผูกพันประจำปี - ช่องทางรับความคิดเห็นและข้อร้องเรียน - การสื่อสาร/จัดกิจกรรมผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ รวมถึง Social Media - สื่อสาร/จัดกิจกรรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน
ชุมชนสังคมและสิ่งแวดล้อม	มีอิทธิพลต่อองค์กรสูง มีความสนใจต่อองค์กรปานกลาง	ส่งเสริมกิจกรรมทางสังคมสังคมดูแลและร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน - จัดการสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย/ความปลอดภัย และบริหารการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ - พัฒนาคุณภาพชีวิต เคารพต่อสิทธิชุมชน การส่งเสริมสาธารณสมบัติเทคโนโลยีอย่างง่ายในชุมชน - รับฟังความคิดเห็น การสื่อสารสองทาง การสานเสวนา การเปิดเผยข้อมูล - ดูแลเฝ้าระวังผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมที่อาจมีต่อชุมชนละแวกข้างเคียง	สร้างการมีส่วนร่วมในประเด็นที่กังวลและตอบสนองความต้องการ	การประชาสัมพันธ์ การประชุมหารือร่วมกัน - การประชุม เสนวนา และกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์รอบพื้นที่ - โครงการ CSR ต่างๆ เพื่อสร้างการมีส่วนร่วม - การสำรวจความพึงพอใจและความผูกพันประจำปี - ช่องทางรับความคิดเห็นและข้อร้องเรียน - การสื่อสารผ่านป้ายประชาสัมพันธ์ สื่อมวลชนท้องถิ่น

๒.๓ นโยบายการยางแห่งประเทศไทยด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การยางแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรหลักด้านยางพาราของประเทศ ที่มุ่งบริหารจัดการยางพาราทั้งระบบตามวัตถุประสงค์การจัดตั้งองค์กร มีบทบาทหน้าที่ที่ถูกกำหนดไว้อย่างชัดเจนตามพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๘ และเป็นองค์กรเดียวที่สามารถจัดเก็บรายได้จากผู้ส่งออกยางเพื่อนำมาดำเนินงานตามภารกิจของการยางแห่งประเทศไทย ประกอบกับประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านยางพาราของบุคลากร จึงสร้างความน่าเชื่อถือให้กับอุตสาหกรรมยางพารา นอกจากนี้ การยางแห่งประเทศไทยยังมีบทบาทในการสนับสนุนมาตรการและโครงการต่างๆ ของรัฐบาลด้านยางพารา เช่น โครงการส่งเสริมการใช้ยางภาครัฐ โครงการสนับสนุนสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการยาง โครงการประกันรายได้ยางพาราในระยะที่ ๑ และ ระยะที่ ๒ ซึ่งส่งผลให้เกิดการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมยางพาราของประเทศไทย

หากแต่การยางแห่งประเทศไทยก็ยังคงมีจุดอ่อนในการบริหารจัดการยางพาราทั้งระบบที่เน้นการบริหารจัดการแบบเชิงรับมากกว่าเชิงรุก ส่งผลต่อการกำหนดทิศทางของยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ รวมถึงการถ่ายทอดสื่อสารเป้าหมาย และตัวชี้วัดที่สำคัญ ภายในองค์กรจากระดับองค์กรสู่ระดับส่วนงาน และ ภายนอกองค์กรคือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ไม่สามารถก่อให้เกิดความเข้าใจอย่างทั่วถึงได้ นอกจากนี้การมุ่งเน้นการบริหารจัดการแบบเชิงรับยังส่งผลต่อการรับรู้และความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น นอกจากการยางแห่งประเทศไทยจะเน้นการดำเนินงานตามภารกิจที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๘ แล้ว การยางแห่งประเทศไทยยังต้องคำนึงถึงการกำหนดนโยบายที่มุ่งให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งได้รับการทบทวนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยการยางแห่งประเทศไทยได้กำหนดไว้ในนโยบายการกำกับดูแลกิจการที่ดีของการยางแห่งประเทศไทย มุ่งเน้นการตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม เนื่องจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการผลักดันให้การยางแห่งประเทศไทยประสบความสำเร็จในการดำเนินงานตามพันธกิจ

การยางแห่งประเทศไทยจึงสรุปนโยบายการกำกับดูแลที่ดีด้านการบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder Management) เพื่อใช้เป็นกรอบในการบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการยางแห่งประเทศไทยดังต่อไปนี้

๑. มุ่งมั่นสนับสนุน และสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการแปลงนโยบายระดับชาติสู่ระดับองค์กร และถ่ายทอดนโยบายสู่การขับเคลื่อนอย่างเป็นเอกภาพและบูรณาการกับหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มศักยภาพในการบรรลุเป้าหมาย

๒. ส่งเสริมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมมือในการปรับปรุง/พัฒนากระบวนการทำงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (Productivity) สินค้าและบริการ ขององค์กรรวมทั้งสร้างคุณค่าใหม่ (Value) ให้แก่องค์กรได้

๓. เสริมสร้าง ทัศนคติ ค่านิยม วัฒนธรรมองค์กรและทัศนคติของพนักงานให้ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนางานให้เกิดประสิทธิภาพ

๔. สร้างกลไกและช่องทางสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้เข้าถึงสินค้าและบริการของการยางแห่งประเทศไทยได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ผ่านกระบวนการบริหารจัดการภายในที่มีเอกภาพ ตอบสนองผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเป็นระบบและทันเวลา

๕. กำหนดให้ผู้บริหารต้องมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และมีหน้าที่สนับสนุนด้านทรัพยากรอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามเจตนารมณ์แห่งนโยบายนี้

๒.๔ บริบทการพัฒนาประเทศและนโยบายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับภารกิจการยางแห่งประเทศไทย

บริบทการพัฒนาประเทศและนโยบายสำคัญที่เกี่ยวข้องกับภารกิจการยางแห่งประเทศไทยที่สำคัญ มีหลายประเด็น ซึ่งบริบทการพัฒนาและนโยบายต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและถือเป็นโจทย์สำคัญที่ส่งผลต่อการกำหนดบทบาทการดำเนินงานของการยางแห่งประเทศไทยในอนาคต และมีส่วนเกี่ยวข้องต่อการส่งมอบผลิตภัณฑ์และบริการต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย

๒.๔.๑ เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals ; SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ระยะ ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๗๓) มีเป้าหมายในการพัฒนาทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย การดำเนินงานของการยางแห่งประเทศไทยมีส่วนผลักดันให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน ๘ เป้าหมาย โดยการยางแห่งประเทศไทยส่งเสริมสนับสนุนในการใช้ผลิตภัณฑ์และให้บริการเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สู่การขับเคลื่อนตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ตารางที่ ๒.๖ ต่อไปนี้

ตารางที่ ๒.๖ ความเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์และบริการที่สำคัญของการยางแห่งประเทศไทย กับ เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	ผลิตภัณฑ์และบริการที่สำคัญของการยางแห่งประเทศไทย
ข้อ ๑. ขจัดความยากจน	ส่งเสริมการปลูกแทนแบบผสมผสาน ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การแปรรูปและการตลาดยางเพื่อให้เกษตรกรใช้ยางพันธุ์ดี มีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้นและมีการแปรรูปเพิ่มมูลค่า
ข้อ ๒. ขจัดความอดอยาก สร้างความมั่นคงทางอาหาร	ส่งเสริมการปลูกสวนยางแบบผสมผสาน เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยว และมีรายได้จากพืชอื่นเพิ่มขึ้น
ข้อ ๔. ส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้	การให้ทุนการศึกษาเกษตรกรชาวสวนยาง
ข้อ ๘. ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน	ส่งเสริมการผลิตยางให้ได้มาตรฐาน GAP, GMP ลดการใช้สารเคมี และลด Waste ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
ข้อ ๙. ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน และนวัตกรรม	วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการแปรรูปยาง ผลิตภัณฑ์ยาง ส่งเสริมการแปรรูปยางโดยใช้หลัก Circular Economy
ข้อ ๑๐. ลดความเหลื่อมล้ำ	การจัดสวัสดิการให้กับชาวสวนยางมาตรา ๔๙ (๕) เพื่อเสริมสร้างให้ชาวสวนยางมีความมั่นคงในอาชีพ
ข้อ ๑๑. สร้างรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน	ส่งเสริมการจัดการสวนยางอย่างยั่งยืน
ข้อ ๑๒. การแก้ปัญหาโลกร้อน	การดำเนินงานประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจ

๒.๔.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ นั้น มีเป้าหมายในระยะ ๕ ปี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนา โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมุ่งเน้นคนเป็นศูนย์กลาง ของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม ให้มีความสำคัญกับประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไว้ทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ซึ่งแผนยุทธศาสตร์บริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของ กยท. ประจำปี ๒๕๖๖-๒๕๖๘ และแผนสร้างความสัมพันธ์และบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของ กยท. ประจำปี ๒๕๖๘ การยางแห่งประเทศไทย ได้ดำเนินงานโดยมียุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒ จำนวน ๓ ด้าน ดังนี้

๑) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน การบริหารจัดการ ทางด้านเศรษฐกิจให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาภาคการผลิตและการบริการ ต่อยอดและยกระดับสินค้าทาง การเกษตร และความเข้มแข็งของภาคอุตสาหกรรมเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม ส่งเสริมการลงทุนวิจัย และพัฒนา เพื่อศักยภาพของประเทศไทย พัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ด้านบุคลากรการวิจัยให้มีความรู้ ความเข้าใจในเทคโนโลยี เพื่อยกระดับประเทศให้ก้าวเข้าสู่สังคมดิจิทัล

๓) ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การขยายการลงทุนทางการค้า โดยการแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของประเทศไทย พัฒนาการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาและส่งเสริมธุรกิจของไทยให้มีมูลค่าและโดดเด่นเพื่อให้มีโอกาส ในการเข้าสู่ตลาดใหม่ ในต่างประเทศ และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อส่งเสริมความร่วมมือ ระหว่างภูมิภาคและความมั่นคงของนานาชาติในด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ

๒.๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อเป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ เพื่อให้เกิดการผลักดันไปสู่เป้าหมายเดียวกัน ภายใต้วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งประกอบด้วยยุทธศาสตร์ชาติ ๖ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านความมั่นคง ๒) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ๓) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์ ๔) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ๕) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๖) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยสามารถแสดงความเชื่อมโยงของภารกิจและหน้าที่ของการยางแห่งประเทศไทย ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังตารางที่ ๒.๗

ตารางที่ ๒.๗ ความเชื่อมโยงภารกิจของการยางแห่งประเทศไทยกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	ภารกิจการยางแห่งประเทศไทยที่สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ
๑) ด้านความมั่นคง	ส่งเสริมและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ให้มีรายได้เพียงพอต่อการครองชีพ พัฒนาทักษะและถ่ายทอดเทคโนโลยีในการผลิตตลอดจนจัดสวัสดิการตามพ.ร.บ.การยางแห่งประเทศไทยเพื่อให้เกิดการอยู่ดีกินดี
๒) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน	วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต การแปรรูปยางให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและส่งเสริมการตลาดยางทั้งในประเทศและต่างประเทศ
๓) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์	ส่งเสริมทุนการศึกษาและสร้างนักวิจัยยางพารารุ่นใหม่ การพัฒนาเกษตรกรชาวสวนยางและสถาบันเกษตรกรให้เป็น Smart farmer และ Smart Group การสนับสนุน Start Up ในธุรกิจยางพารา
๔) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	การจัดทำทะเบียนชาวสวนยาง เปิดโอกาสให้ชาวสวนยางทั้งที่มีเอกสารสิทธิ์และไม่มีเอกสารสิทธิ์มาขึ้นทะเบียนและแจ้งข้อมูลกับการยางแห่งประเทศไทยเพื่อเข้าถึงแหล่งเงินทุนและให้การช่วยเหลือในด้านต่างๆ
๕) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมการทำสวนยางอย่างยั่งยืน การดำเนินงานด้านประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจ (eco-efficiency) ของการยางแห่งประเทศไทยเพื่อลดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและลดภาวะก๊าซเรือนกระจก
๖) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	- การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการองค์กรและอำนวยความสะดวกในการให้บริการเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบกิจการยาง เช่น การชำระค่าธรรมเนียมส่งออกยาง ระบบประมูลยางผ่านตลาดกลางยางพารา การเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศผ่านเว็บไซต์องค์กรและเครือข่ายสังคมออนไลน์ - การพัฒนาระบบการให้บริการให้มีความโปร่งใสเชื่อถือได้

๒.๔.๔ นโยบาย Thailand ๔.๐

นโยบายประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ โดยมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจจากเดิมมาสู่ระบบเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นการสร้างมูลค่า (Value-Based Economy) เพื่อนำประเทศไทยหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง กับดักความเหลื่อมล้ำทางสังคม และกับดักความไม่สมดุลในการพัฒนา เป้าหมายการพัฒนาประเทศไทย ๔.๐ คือ การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนคนไทยทุกกลุ่มให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มคนที่ยังต้องการเติมเต็มศักยภาพ ผู้ด้อยโอกาส หรือผู้ที่กำลังประสบปัญหาความยากจนอย่างมาก รัฐบาลได้เน้นการพัฒนา ๑๐ อุตสาหกรรมแห่งอนาคต ภายใต้เป้าหมายหลักของการปรับเปลี่ยนเชิงโครงสร้าง เพื่อเปลี่ยนจากระบบเศรษฐกิจที่พึ่งพาเทคโนโลยีจากภายนอกเป็นส่วนใหญ่ มาสู่ระบบเศรษฐกิจที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีของตนเองในระดับที่เหมาะสม ทั้งนี้การดำเนินงานของการยางแห่งประเทศไทยสามารถสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ของประเทศได้ถึง ๕ กลุ่ม ซึ่งสามารถใช้เป็นตัวนำในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อช่วยขับเคลื่อนนโยบาย Thailand ๔.๐ ดังตารางที่ ๒.๘

ตารางที่ ๒.๘ ความเชื่อมโยงของผลิตภัณฑ์และบริการที่สำคัญของการยางแห่งประเทศไทยกับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย

กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย	ผลิตภัณฑ์และบริการที่สำคัญของการยางแห่งประเทศไทย
๑. ยานยนต์แห่งอนาคต	วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางล้อและอะไหล่รถยนต์
๒. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและเชิงสุขภาพ	ศูนย์เรียนรู้ยางพารา/ท่องเที่ยวเชิงเกษตร
๓. การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ	การปลูกพืชแซมยาง เทคโนโลยีด้านเกษตรกรรม ปรับปรุงพันธุ์ยาง สูตรปุ๋ย ระบบกรีต การจัดการโรคยาง การแปรรูปน้ำยาง ยางแท่ง ยางแผ่นรมควัน มาตรฐานยาง รายได้เสริมในสวนยาง
๔. อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพ	วิจัยและพัฒนาพลังงานชีวมวลจากไม้ยางพารา
๕. อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร	เทคโนโลยีผลิตถุงมือยาง หุ่นยางพาราฝึกรช่วยฟื้นคืนชีพ (CPR) แผ่นรองเท้าชนิดสำเร็จรูป (Prefabricated Insole) หุ่นจำลองส่วนหัวจากยางพารา เพื่อฝึกหัดทำหัตถการทางจักษุ เป็นต้น

๒.๔.๕ คำแถลงนโยบายคณะรัฐมนตรี

พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายรัฐบาล เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ต่อที่ประชุมรัฐสภา ตามมาตรา ๑๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งนี้คำแถลงนโยบายดังกล่าวประกอบด้วยนโยบายหลัก ๑๒ ข้อ โดยสามารถแสดงประเด็นสำคัญของนโยบายที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและหน้าที่ของการยางแห่งประเทศไทย ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการร่วมขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล ดังตารางที่ ๒.๙

ตารางที่ ๒.๙ ประเด็นสำคัญของคำแถลงนโยบายคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและหน้าที่ของการยางแห่งประเทศไทยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

นโยบาย	ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและหน้าที่ของการยางแห่งประเทศไทย
๑. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์	เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์และสร้างจิตสำนึกและสืบสานแนวพระราชดำริ/หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ต่อพนักงานในองค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง โดยมีการอบรมคัดเลือกพนักงานเป็นวิทยากรและจิตอาสา (โครงการตามแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๔)
๒. การสร้างบทบาทไทยในเวทีโลก	ส่งเสริมความร่วมมือด้านยางพารากับองค์กรระหว่างประเทศที่ไทยเป็นสมาชิก อาทิ ANRPC, IRRDB, ITRC, IRCO เพื่อแสวงหาโอกาสด้านการพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมยางพารา ความร่วมมือด้านการผลิตและการตลาดยางของโลก (ดำเนินการตามวัตถุประสงค์การจัดตั้งมาตรา ๘ และอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๙)

นโยบาย	ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและหน้าที่ของการยางแห่งประเทศไทย
<p>๓. การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการตลาด เกษตรกร สถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบการยาง (มาตรา ๔๙ (ก)) - ส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการ การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับยางพารา (มาตรา ๔๙ (ข)) - ส่งเสริมการผลิตยางพาราที่ได้มาตรฐาน การลงทุนในอุตสาหกรรมยางพาราและส่งเสริมการสร้างตราสินค้า (ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพารา ตามแผนวิสาหกิจการยางแห่งประเทศไทยปี ๒๕๖๔-๒๕๗๐ - รักษาเสถียรภาพราคายาง (วัตถุประสงค์การจัดตั้งตามมาตรา ๘)
<p>๔. ส่งเสริมพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ประเด็นย่อย เพิ่มพื้นที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจแห่งใหม่</p>	<p>ส่งเสริมการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจเพื่อขยายกำลังการผลิตอุตสาหกรรมยางและเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมยางครบวงจร (แผนวิสาหกิจปี ๒๕๖๔-๒๕๗๐ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพารา กลยุทธ์ที่ ๓ เพิ่มศักยภาพการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ยางพารา</p>
<p>๕. การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย ประเด็นย่อย ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูง และสร้างเครือข่ายการทำวิจัยระหว่างภาคส่วนต่างๆ</p>	<p>สนับสนุนทุนวิจัยด้านยางพาราและทุนการศึกษาด้านยางพารา รวมทั้งมีเครือข่ายงานวิจัยที่มุ่งเน้นความร่วมมือในการพัฒนางานวิจัย/นวัตกรรมยางพาราที่สามารถใช้ประโยชน์หรือขยายผลในเชิงพาณิชย์</p>
<p>๖. การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน</p>	<p>การยางแห่งประเทศไทยได้ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ยางพาราระยะ ๒๐ ปี กลยุทธ์ที่ ๒.๑ การบริหารจัดการพื้นที่การผลิตและปริมาณผลผลิตยางพารา ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินโครงการจัดการมาตรฐานสวนยางอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาการบุกรุกป่าเพื่อใช้ทำสวนยาง การร่วมมือแก้ไขภาวะก๊าซเรือนกระจก โดยดำเนินงานเพิ่มประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจในชุมชนรอบโรงงาน</p>
<p>๗. การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ</p>	<p>ส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐ สร้างระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ Big data ระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อบริหารจัดการองค์กรและให้บริการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (แผนวิสาหกิจ ปี ๒๕๖๔-๒๕๗๐ ยุทธศาสตร์พัฒนาสู่องค์กรสมรรถนะสูง กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาเป็นองค์กรดิจิทัล และกลยุทธ์ที่ ๓ บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล)</p>
<p>๘. การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบและกระบวนการยุติธรรม</p>	<p>ส่งเสริมความโปร่งใสในการดำเนินงาน ปลุกฝังให้บุคลากรมีคุณธรรมจริยธรรม (แผนวิสาหกิจ ปี ๒๕๖๔-๒๕๗๐ ยุทธศาสตร์พัฒนาสู่องค์กรสมรรถนะสูง กลยุทธ์ที่ ๓ บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล)</p>

๒.๔.๖ นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มอบนโยบายด้านการเกษตร เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๓ มุ่งขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลและแก้ไขปัญหาเร่งด่วนของภาคการเกษตร ประกอบด้วย ๘ ประเด็นสำคัญ โดยมีความเชื่อมโยงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการดำเนินงานของการยางแห่งประเทศไทย ๖ ประเด็น ดังตารางที่ ๒.๑๐

ตารางที่ ๒.๑๐ ประเด็นสำคัญของนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่มีความเชื่อมโยงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการดำเนินงานของการยางแห่งประเทศไทย

นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและหน้าที่ของการยางแห่งประเทศไทย
๑. การส่งเสริมเกษตรกรรายยั่งยืน	ส่งเสริมการจัดการสวนยางอย่างยั่งยืน และส่งเสริมการพัฒนาเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer Smart Group เพื่อสร้างความสามารถทางการแข่งขันสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
๒. ใช้ระบบตลาดนำการผลิต	ส่งเสริมการทำสวนยางในรูปแบบแปลงใหญ่ เพื่อสร้างผลผลิตกลุ่ม สร้างความเข้มแข็งในพื้นที่ ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนการผลิตที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การแสวงหาตลาดอย่างพาราใหม่ๆ ในต่างประเทศ
๓. ลดต้นทุนการผลิต	ส่งเสริมการทำสวนยางแบบแปลงใหญ่ เพื่อลดต้นทุนการผลิตด้วย Economy of Scale สนับสนุนปัจจัยการผลิตในการส่งเสริมสนับสนุนการปลูกแทน
๔. การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้กับเกษตรกร	การควบคุมการระบาดของโรคใบร่วงยางพารา
๕. จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านการเกษตร	การจัดทำ Big Data ที่เกี่ยวกับยางพารา และ จัดทำระบบ GIS ในการรวบรวมฐานข้อมูลและใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวิเคราะห์ ติดตาม และ คาดการณ์ผลผลิตยางพารา
๖. พัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	ส่งเสริมและฝึกอบรมครูยาง พัฒนาศูนย์เรียนรู้ยางพาราและศูนย์วิจัยยาง ดำเนินงานผลิตผ่านกระบวนการจัดการโรงงาน

๒.๔.๗ ยุทธศาสตร์ยางพาราระยะ ๒๐ ปี

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบยุทธศาสตร์ยางพารา ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ ซึ่งประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ภายใต้วิสัยทัศน์ ประเทศผู้ผลิตยางคุณภาพดี เกษตรกรมีรายได้มั่นคง ซึ่งสามารถแสดงประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่ของการยางแห่งประเทศไทยจำแนกตามยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องได้ดังตารางที่ ๒.๑๑

ตารางที่ ๒.๑๑ ประเด็นสำคัญของยุทธศาสตร์ยางพารา ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ที่เกี่ยวข้องกับ การยางแห่งประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ยางพาราระยะ ๒๐ ปี	ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและอำนาจหน้าที่ของการยาง แห่งประเทศไทย
๑. การสร้างความเข้มแข็งให้กับ เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร	การเพิ่มรายได้ครัวเรือนเกษตรกรชาวสวนยาง การพัฒนาสถาบันเกษตรกรให้มีการบริหารงานแบบมืออาชีพ และมีขีดความสามารถในการทำธุรกิจ
๒. การเพิ่มประสิทธิภาพ และการ ยกระดับคุณภาพและมาตรฐาน	การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปยาง ไม้ยางพารา การพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานสินค้ายางตลอดห่วงโซ่ อุปทาน
๓. การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและ นวัตกรรม	การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเกี่ยวกับยาง/ไม้ ยางพารา
๔. การพัฒนาตลาดและช่องทางการจัด จำหน่าย	พัฒนาตลาดที่มีการซื้อขายและส่งมอบยางจริงให้เป็นตลาดที่ทั่วโลกใช้อ้างอิง สนับสนุนการเพิ่มช่องทางการจำหน่ายยางทั้งในและต่างประเทศ
๕. การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน	การปรับปรุงแก้ไขและบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยางพารา เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา เพื่อส่งเสริมการใช้ ยางภายในประเทศ

๒.๔.๘ แผนยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจ พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจกำหนดแผนยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ โดยสามารถสรุปการเชื่อมโยงภารกิจและหน้าที่ของการยางแห่งประเทศไทยกับแผนยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการร่วมขับเคลื่อนแผน ยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจ ได้ดังตารางที่ ๒.๑๒

ตารางที่ ๒.๑๒ การเชื่อมโยงภารกิจและหน้าที่ของการยางแห่งประเทศไทยกับแผนยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจ

แผนยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจ	ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของการยางแห่งประเทศไทยเพื่อสนับสนุน การบรรลุเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ กำหนดบทบาทรัฐวิสาหกิจให้ ชัดเจนเพื่อเป็นพลังขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ชาติ	- กำหนดบทบาทและทิศทางการดำเนินงานขององค์กรที่ชัดเจน สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์การจัดตั้งและยุทธศาสตร์ชาติ - คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงในอนาคตที่เปลี่ยนแปลงไป - ดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนด
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ บริหารแผนการลงทุนสอดคล้อง กับยุทธศาสตร์ของประเทศ	- มีแผนลงทุนและการเบิกจ่ายที่ชัดเจนสอดคล้องกับบทบาท/ทิศทางตาม ยุทธศาสตร์ และเป็นไปตามเป้าหมายที่รัฐบาลกำหนด

แผนยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจ	ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของการยางแห่งประเทศไทยเพื่อสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจ
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เสริมสร้างความแข็งแกร่งทางการเงินเพื่อความยั่งยืนในระยะยาว	<ul style="list-style-type: none"> - มีการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บค่าธรรมเนียมส่งออกยาง (Cess) และมีแผนการแสวงหารายได้จากธุรกิจเดิมและโอกาสในธุรกิจใหม่ - การสร้างความมั่นคงด้านรายได้ ควบคุมรายจ่ายและบริหารสินทรัพย์ (Asset) ขององค์กรให้เกิดประโยชน์
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สนับสนุนการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ Thailand ๔.๐ และแผน DE	<ul style="list-style-type: none"> - กลยุทธ์พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีขีดความสามารถสูง - พัฒนาเป็นองค์กรดิจิทัล โดยปรับปรุงระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพโดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม - ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการแปรรูปยางโดยใช้หลักระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) - จัดทำฐานข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อใช้ในการวิเคราะห์และเปิดเผยให้สาธารณะได้ใช้ร่วมกัน (Big Data)
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลให้มีความโปร่งใสและมีคุณธรรม	<ul style="list-style-type: none"> - บริหารจัดการองค์กร ตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีความโปร่งใสในการดำเนินงานและยึดหลักธรรมาภิบาล - มีการปลูกฝังบุคลากรด้านคุณธรรม จริยธรรม ตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

๒.๔.๙ แผนวิสาหกิจการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐

ตามแผนวิสาหกิจการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ ได้ให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งกำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ข้อที่ ๕ เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของการยางแห่งประเทศไทยและตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๔ โดยมีกลยุทธ์สำคัญคือ กลยุทธ์ที่ ๓ บริหารจัดการองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล แนวทางข้อที่ ๓ สร้างวัฒนธรรมองค์กรให้รับผิดชอบต่อเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบกิจการยาง และ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๒.๕ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญภายนอกองค์กร

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญภายนอกองค์กร ประกอบด้วย สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ สถานการณ์ด้านสังคม สถานการณ์ด้านเทคโนโลยี สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ด้านกฎหมาย

๒.๕.๑ สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ

ธนาคารแห่งประเทศไทย คาดการณ์ เศรษฐกิจโลกปี ๒๕๖๔ ว่า มีแนวโน้มขยายตัวดีขึ้น จากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจขนาดใหญ่ของสหรัฐฯ ประกอบกับการส่งออกของเอเชียที่ฟื้นตัวดีเป็นสำคัญ ในระยะต่อไป เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่อง จากการกระจายวัคซีนที่มีแนวโน้มเร่งตัวมากขึ้นในหลายประเทศ แรงสนับสนุนจากมาตรการการคลังที่ออกมาต่อเนื่อง และนโยบายการเงินที่ยังคงผ่อนคลาย ทั้งนี้ คณะกรรมการนโยบายการเงินประเมินว่าเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าในปี ๒๕๖๔ และ ๒๕๖๕ จะขยายตัวได้ที่

ร้อยละ ๕.๕ และ ๓.๘ ตามลำดับ ความเสี่ยงในระยะสั้นปรับลดลงจากแนวโน้มนโยบายการค้าของสหรัฐฯ ที่เอื้อต่อการค้าโลกมากขึ้น และการกระจายวัคซีนที่ทั่วถึงขึ้น แต่ยังมีปัจจัยเสี่ยงจากการระบาดของ COVID-๑๙ ระลอกใหม่ที่อาจรุนแรงและยืดเยื้อ และเสถียรภาพระบบการเงินโลกที่เปราะบางมากขึ้น

ขณะที่กระทรวงการคลัง แถลงข่าวประมาณการเศรษฐกิจไทยปี ๒๕๖๔ ว่า “เศรษฐกิจไทยปี ๒๕๖๔ คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ ๒.๓ ต่อปี ปรับตัวลดลงจากประมาณการครั้งก่อน ณ เดือนมกราคม ๒๕๖๔ ที่ร้อยละ ๒.๘ ต่อปี เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการระบาดระลอกใหม่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่เกิดขึ้นในหลายประเทศ รวมถึงประเทศไทย ส่งผลกระทบต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจของไทย การเดินทางระหว่างประเทศ และจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางเข้ามาในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะประเทศคู่ค้าสำคัญของไทยมีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่อง จากมาตรการทางการคลังและการเงินที่ประเทศต่าง ๆ ดำเนินการ เพื่อเยียวยาและฟื้นฟูเศรษฐกิจ ส่งผลให้การส่งออกสินค้าของไทยมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น โดยคาดว่ามูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยจะขยายตัวที่ร้อยละ ๑๑.๐ ต่อปี นอกจากนี้ การดำเนินมาตรการทางการคลังของภาครัฐอย่างต่อเนื่อง อาทิ โครงการคนละครึ่ง โครงการเราชนะ โครงการ ม.๓๓ เรารักกัน และมาตรการด้านการเงินเพื่อดูแลและเยียวยาผลกระทบจากเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ ประกอบกับการใช้จ่ายเงินกู้จากพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่คาดว่าจะสามารถเบิกจ่ายในส่วนที่เหลือได้อย่างต่อเนื่อง จะมีส่วนช่วยกระตุ้นการบริโภค ประคับประคองภาคธุรกิจ และรักษาระดับการจ้างงานให้สูงขึ้น โดยคาดว่าจะการบริโภคภาคเอกชนและการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวที่ร้อยละ ๒.๓ ต่อปี ขณะที่การบริโภคภาครัฐและการลงทุนภาครัฐจะขยายตัวที่ร้อยละ ๕.๐ ต่อปี

๒.๕.๒ สถานการณ์ด้านสังคม

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทางด้านสังคม คือ การเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลก โดยองค์การสหประชาชาติได้ประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุจากการเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุ ทั้งนี้ประเทศไทยมีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยเข้าสู่สังคมสูงวัยมากขึ้น รายงานของกรมกิจการผู้สูงอายุระบุว่าประเทศไทยจะเข้าสู่ “สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์” (Complete Aged Society) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ (๒๐%) และเข้าสู่ภาวะ “สังคมสูงวัยระดับสุดยอด” (Super Aged Society) ใน พ.ศ. ๒๕๗๘ โดยคาดการณ์ว่าจะมี ประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๘ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ส่งผลต่อการขาดแคลนแรงงานโดยเฉพาะแรงงานมีฝีมือ นอกจากนี้จากรายงานการศึกษา ยังพบว่า ผู้สูงอายุจำนวนมากต้องพึ่งพาลูกหลาน และมีจำนวนที่น้อยมากที่มีรายได้จากเงินออมหรือจากเงินลงทุน และคนไทยส่วนใหญ่ (ในทุกๆ วัย) ยังขาดการออมอย่างเป็นระบบและมีเงินเก็บไม่เพียงพอในยามฉุกเฉินหรือในยามเกษียณ

ด้านสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเปิดเผยว่า หนี้สินครัวเรือนในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี ๒๕๕๐-๒๕๖๓ จำนวนสะสมของหนี้สินต่อจีดีพีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนปัจจุบันอยู่ที่ ๘๐% ต่อจีดีพี จากพฤติกรรมของคนไทย พบว่ากว่า ๒๐% เป็นการใช้นิติสินเชื่อส่วนบุคคลในการทำธุรกิจ ส่วนสถานการณ์ความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย พิจารณาในส่วนของผู้ที่มีรายได้มากที่สุดแตกต่างจากผู้ที่มีรายได้น้อยสุดกว่า ๒๐ เท่า โดยมีกลุ่มคนชนชั้นกลางอยู่ประมาณ ๓๕% สะท้อนถึงการกระจุกตัวของรายได้ในกลุ่มบน และการแบ่งปันผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ยังไม่ทั่วถึงไปสู่คนกลุ่มล่าง รวมถึงการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ ในส่วนของสถานการณ์ความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษา พบว่าคนรวยมีโอกาสเข้าเรียนต่อในระดับปริญญาตรี ๖๕.๖% สูงกว่าคนจนที่มีเพียง ๓.๘% และยังพบว่าคนในเขตเมือง พื้นที่กรุงเทพฯ

มีการเข้าถึงระบบการศึกษาได้สูงกว่าในเขตชนบทหรือนอกกรุงเทพฯ ค่อนข้างมาก คิดเป็นช่องว่างที่ห่างกันกว่า ๑๗.๓ เท่า

๒.๕.๓ สถานการณ์ด้านเทคโนโลยี

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและมีการแข่งขันสูง บริษัทเทคโนโลยีชั้นนำมีการลงทุนและวิจัยพัฒนาด้านเทคโนโลยีในสัดส่วนที่สูงมาก เพื่อเพิ่มความได้เปรียบในการแข่งขันและตอบสนองผู้บริโภคที่มีความต้องการสินค้าเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพและหลากหลายมากขึ้น CAT cyfence บริษัทที่ให้บริการดูแลรักษาความปลอดภัยทางระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ เผยแพร่รายงานของ Gartner บริษัทวิจัยและผู้ให้คำปรึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศชั้นนำของโลก ได้วิเคราะห์เกี่ยวกับกลยุทธ์การใช้เทคโนโลยีที่จะมีผลจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมทั่วโลก โดย Gartner วิเคราะห์ว่า จะมี ๙ แนวโน้มกลยุทธ์การใช้เทคโนโลยีที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจริงในปี ๒๐๒๑ ข้างหน้านี้ ซึ่งจะมีดังต่อไปนี้

- Internet of Behavior (IoB) เป็นการรวบรวมข้อมูลจากหลาย ๆ แห่งมาผสมผสานเทคโนโลยีหลายแบบเข้าด้วยกัน จุดประสงค์เพื่อใช้ในการติดตามตำแหน่ง จดจำใบหน้า ตรวจจับพฤติกรรม เช่น ติดตามพนักงานให้ปฏิบัติตามกฎบริษัท หรือ เผื่อระวังด้านสุขภาพของพนักงานในช่วงการแพร่ระบาดไวรัส
- Total Experience เป็นการผสมผสานประสบการณ์ทั้งหมดตั้งแต่พนักงาน ผู้บริหาร ลูกค้า เข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงทางผลลัพธ์ธุรกิจให้ดียิ่งขึ้น เพราะในช่วง COVID-๑๙ ที่ผ่านมา มีผลกระทบที่ทำให้ขาดรายได้ ขาดช่องทางในการขาย ไม่สามารถติดต่อลูกค้าได้โดยตรง สิ่งนี้จะทำให้องค์กร นำมาปรับใช้ในธุรกิจ ให้สามารถฟื้นฟูและกลับมายืนต่อได้ โดยอาจจะต้องใช้เทคโนโลยีหรือระบบไอทีใด ๆ เข้ามาช่วยนั่นเอง
- Privacy Enhancing Computation การป้องกันข้อมูลที่ถูกเก็บไว้แล้วจะไม่เพียงพอ องค์กรต้องหาทางปกป้องข้อมูลที่กำลังถูกประมวลผลด้วย และภายในปี ๒๐๒๕ บริษัทใหญ่เกินครึ่งจะต้องเพิ่มความสามารถ เพื่อให้สามารถประมวลผลข้อมูลในสภาพแวดล้อมที่ไม่น่าเชื่อถือและมีผู้เกี่ยวข้องหลายส่วนแบบให้มีทั้งเรื่อง Privacy และ Security
- ระบบคลาวด์แบบกระจายคืออนาคตของ Cloud คือ บริการคลาวด์ที่กระจายไปยังสถานที่ตั้งที่แตกต่างกันไป แต่การดำเนินการ และการกำกับดูแลรวมถึงการพัฒนา ยังคงเป็นความรับผิดชอบของผู้ให้บริการคลาวด์สาธารณะ ระบบคลาวด์จะทำให้องค์กรสามารถลดต้นทุน ลดความซับซ้อน และช่วยรองรับกฎหมายที่กำหนดให้ การเก็บข้อมูลบนคลาวด์จะต้องอยู่ในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่เฉพาะเจาะจง
- Anywhere operations จากเหตุการณ์ COVID-๑๙ ที่ผ่านมาทำให้หลายองค์กรมีการปรับตัว และวางรูปแบบการดำเนินงานที่สามารถให้บุคลากรสามารถทำงานที่ไหนก็ได้ จากการใช้ IT infrastructure ที่เริ่มตั้งแต่การวางแผนโครงสร้างด้านไอทีที่มั่นคง ทำให้ธุรกิจสามารถเข้าถึงลูกค้าและผู้ร่วมงานในพื้นที่ที่ห่างไกลได้ง่าย เช่น ธนาคารที่ให้บริการแบบดิจิทัลโดยจัดการทุกอย่างตั้งแต่การโอนเงินไปจนถึงการเปิดบัญชีแบบดิจิทัล เป็นต้น
- Cybersecurity Mesh คือหลักการที่ อนุญาตให้ใครก็ตามสามารถเข้าถึงทรัพย์สินต่าง ๆ ขององค์กร เช่น ข้อมูล เอกสาร หรืออุปกรณ์ไอที เป็นต้น ได้อย่างปลอดภัย ที่ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ตาม ซึ่งจะช่วยให้ผู้ใช้งานเข้าถึงทรัพย์สินทางดิจิทัลได้อย่างปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

- Intelligent composable business องค์การต่าง ๆ จำเป็นต้องเปิดใช้งานการเข้าถึงข้อมูลได้มากขึ้น ด้วยเทคโนโลยีที่ล้ำสมัย และมีความสามารถในการตอบสนองต่อข้อมูลเชิงลึกได้อย่างรวดเร็ว
- ปัญญาประดิษฐ์ (AI) วิศวกรรม AI นำเสนอเส้นทางทำให้ AI เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ DevOps แทนที่จะเป็นโครงการเฉพาะและแยกต่างหาก เป็นการรวบรวมสาขาวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อควบคุมความน่าเชื่อถือ
- Hyperautomation คือ แนวคิดที่ว่าทุกอย่างในองค์กรถ้าสามารถทำให้เป็นอัตโนมัติได้ ควรจะให้เป็นอัตโนมัติ เป็นการใช้ Big Data และพัฒนา AI อย่างสมบูรณ์แบบ เพื่อให้ได้ ประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพและความคล่องตัวทางธุรกิจมากยิ่งขึ้น

แม้ว่าเทคโนโลยีส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้ามาจากต่างประเทศ แต่สิ่งที่เป็นประเด็นท้าทายของประเทศไทย คือ การนำวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อเพิ่มมูลค่าและผลิตภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในธุรกิจขนาดย่อมและภาคการเกษตร รวมถึงการพัฒนาแรงงาน/กำลังคนให้เท่าทันเทคโนโลยีและพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงในโลกอนาคต โดยใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีที่ได้ลงทุนไปเพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงองค์ความรู้และบริการทางสังคมต่างๆ ให้ได้อย่างเต็มที่ เพื่อยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจไทยจากประเทศรายได้ปานกลางไปเป็นประเทศรายได้สูงตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

นอกจากนี้ การดำเนินธุรกิจในยุคปัจจุบันไม่สามารถดำเนินธุรกิจให้เติบโตได้ด้วยตนเอง แต่ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันกับผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาการดำเนินงานด้านต่างๆ เพื่อนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ในยุคเศรษฐกิจดิจิทัลที่มีความซับซ้อนและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว Ecosystem จึงมีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาธุรกิจสู่ความยั่งยืน จำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงการสร้างเครือข่ายความเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ดียิ่งขึ้นตลอดจนการสร้างความผูกพันให้ลูกค้าใช้บริการอย่างต่อเนื่อง

๒.๕.๔ สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม

สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมที่สำคัญคือ การเผชิญกับความแปรปรวนของสภาวะอากาศและภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้น ในบริบทของวิกฤตสภาพภูมิอากาศ จากรายงานของกรีนพีซได้เห็นสภาวะอุณหภูมิสุดขั้วทั้งบนแผ่นดิน ในทะเล/มหาสมุทร และโดยเฉพาะในอาร์กติก เหตุการณ์ไฟป่าล้างผลาญภูมิทัศน์ทางธรรมชาติทั้งในออสเตรเลีย ไชปีเรีย ชายฝั่งตะวันตกของสหรัฐอเมริกาและอเมริกาใต้ ได้ส่งละอองลอย (aerosol) ขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศและเคลื่อนตัวไปรอบโลก พายุเฮอริเคนแห่งมหาสมุทรแอตแลนติก รวมถึงพายุหมุนเขตร้อนระดับ ๔ อย่างเป็นประวัติการณ์ในอเมริกากลาง อุทกภัยในบางส่วนของแอฟริกา เอเชีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ทำให้ผู้คนต้องพลัดพรากจากถิ่นที่อยู่ และบั่นทอนความมั่นคงทางอาหารของคนนับล้าน นอกจากนี้ องค์การอุตุนิยมวิทยาโลกยังระบุว่าอุณหภูมิเฉลี่ยผิวโลกในปี ๒๕๖๓ นี้จะเพิ่มเป็น ๑.๒ องศาเซลเซียส เทียบกับระดับก่อนยุคอุตสาหกรรม (พ.ศ. ๒๓๙๓ - ๒๔๔๓) และมีโอกาส ๑ ใน ๕ ที่จะไปถึง ๑.๕ องศาเซลเซียส ภายในปี ๒๕๖๗ หรือในอีก ๓-๔ ปีข้างหน้า ซึ่งอาจสะท้อนให้เห็นว่า ข้อตกลงนานาชาติด้านการลดก๊าซเรือนกระจกอาจไม่ได้รับความสนใจและปฏิบัติอย่างจริงจัง สำหรับประเทศไทยปี ๒๕๖๓ เกิดภัยแล้งครั้งใหญ่ในรอบ ๔ ทศวรรษ ทั้งยังมีเหตุการณ์ไฟป่ารุนแรง (ภูกระดึง เทือกเขาบรรทัด เขาใหญ่ ดอยสุเทพ-ปุย) ในช่วงต้นปี ๒๕๖๓ และมลพิษฝุ่น PM๒.๕ ที่แม้ว่าจะลดลงบ้างในช่วงล็อกดาวน์จากสถานการณ์ COVID-๑๙ แต่ก็กลับมาก่อมลภาวะเป็นระยะ

๒.๕.๕ สถานการณ์ด้านกฎหมาย

กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการยางแห่งประเทศไทย มีดังนี้

ตารางที่ ๒.๑๓ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการยางแห่งประเทศไทย

ลำดับ	ชื่อกฎหมาย
๑	พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘
๒	พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
๓	พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒
๔	ประกาศคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เรื่อง กำหนดไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๕๘
๕	ประกาศคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เรื่อง กำหนดยางพันธุ์ดี พ.ศ. ๒๕๕๙
๖	ประกาศคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยาง พ.ศ. ๒๕๕๘
๗	ประกาศคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข การขึ้นทะเบียนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง พ.ศ. ๒๕๕๘
๘	ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๒
๙	ระเบียบการยางแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๐	ประกาศคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เรื่อง หลักเกณฑ์การสำรวจตรวจสอบในการพิจารณาให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๑	ข้อบังคับคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการบริหารและจัดสรรเงินกองทุนพัฒนายางพารา พ.ศ. ๒๕๕๙
๑๒	ข้อบังคับคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา พ.ศ. ๒๕๕๙ และ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐
๑๓	ข้อบังคับคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ว่าด้วยตำแหน่ง เงินเดือน ค่าจ้าง การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน และการเลื่อนขึ้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๕๙ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐
๑๔	ข้อบังคับคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการปฏิบัติงานของผู้ว่าการ พ.ศ. ๒๕๕๙ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๐
๑๕	ข้อบังคับคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยว่าด้วยวินัยและการลงโทษพนักงานและลูกจ้างประจำ พ.ศ. ๒๕๕๙และแก้ไขฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๓
๑๖	ข้อบังคับคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย พนักงาน และลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙
๑๗	ระเบียบการยางแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินกองทุนพัฒนายางพาราเพื่อส่งเสริมสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการกิจการยาง ตามมาตรา ๔๙(๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๓
๑๘	ข้อบังคับคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการร้องทุกข์และพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๙
๑๙	ระเบียบการยางแห่งประเทศไทยว่าด้วยการเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๙

ลำดับ	ชื่อกฎหมาย
๒๐	ระเบียบการยางแห่งประเทศไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินกองทุนพัฒนายางพาราเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางตามมาตรา ๔๙(๖) พ.ศ. ๒๕๕๙
๒๑	ระเบียบการยางแห่งประเทศไทยว่าด้วยการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพาราของหน่วยธุรกิจการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙
๒๒	ระเบียบการยางแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีใช้จ่ายเงินในการจัดสวัสดิการเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง พ.ศ. ๒๕๖๐ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๔
๒๓	ระเบียบการยางแห่งประเทศไทยว่าด้วยการจ่ายเงิน พ.ศ. ๒๕๕๙
๒๔	ข้อบังคับคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยว่าด้วยการช่วยเหลือกรรมการพนักงานหรือลูกจ้างที่ต้องคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๖๐
๒๕	ประกาศการยางแห่งประเทศไทย เรื่องหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการกิจการยาง พ.ศ. ๒๕๖๐ ฉบับที่ ๒ และฉบับที่ ๓
๒๖	ระเบียบคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจำหน่ายเงินออกจากบัญชีและหนี้สูญออกจากบัญชีลูกหนี้ พ.ศ. ๒๕๖๐
๒๗	ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่องกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่ผู้ส่งออกนอกราชอาณาจักรต้องชำระ พ.ศ. ๒๕๖๐
๒๘	ข้อบังคับคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างเกี่ยวกับการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๑
๒๙	ข้อบังคับคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยว่าด้วยการจัดซื้อวัตถุดิบและไม้ยางพารา พ.ศ. ๒๕๖๑
๓๐	ระเบียบการยางแห่งประเทศไทยว่าด้วยการบริหารงานครุยางอาสา พ.ศ. ๒๕๖๑
๓๑	ระเบียบการยางแห่งประเทศไทยว่าด้วยตลาดยางพาราของการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๒
๓๒	ระเบียบการยางแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการให้ทุนการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๓
๓๓	ระเบียบการยางแห่งประเทศไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการใช้จ่ายเงินด้านการเงิน วิชาการ การศึกษาวิจัย และการค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับยางพารา ตามมาตรา ๔๙ (๔) พ.ศ. ๒๕๖๓ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๓

๒.๖ สมรรถนะหลักขององค์กร

จากวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศอย่างเป็นระบบครบวงจร มีเอกภาพสามารถดำเนินการได้อย่างอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งการยางแห่งประเทศไทยมีสมรรถนะหลัก คือ การมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านยางพาราที่จะช่วยขับเคลื่อนภารกิจขององค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ และเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความสามารถทางการแข่งขัน จึงได้กำหนดความสามารถพิเศษในปัจจุบันและความสามารถพิเศษที่จำเป็นในอนาคตที่มีประเด็นเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ดังตารางที่ ๒.๑๔

ตารางที่ ๒.๑๔ ความสามารถพิเศษในปัจจุบันและความสามารถพิเศษที่จำเป็นในอนาคต

ความสามารถพิเศษในปัจจุบัน	ความสามารถพิเศษที่จำเป็นในอนาคต
๑. มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาวิจัยและส่งเสริมการพัฒนาอย่างพาราตั้งแต่ระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ	พัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรมที่มุ่งเน้นระดับปลายน้ำ ตอบสนองอุตสาหกรรมแห่งอนาคต ปัญญาประดิษฐ์ที่สามารถใช้ทดแทนแรงงานคน
๒. มีประสบการณ์และความใกล้ชิดกับเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการกิจการยางอย่างต่อเนื่องยาวนาน จึงสามารถตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้	ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปรับปรุงระบบการส่งเสริมและพัฒนาที่ยั่งยืนที่เข้าถึงเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการกิจการยาง รวมทั้งพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันให้แก่สถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจด้านยางพาราผ่านช่องทางการตลาดสมัยใหม่ เช่น ระบบซื้อขายออนไลน์ แพลตฟอร์มสำหรับแผนธุรกิจ การคำนวณราคาซื้อขายยางระหว่างประเทศ
๓. มีมาตรฐานในการบริหารจัดการยางพาราทั้งระบบ มีเทคโนโลยีการผลิตและการแปรรูปที่เหมาะสมกับเกษตรกร สถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบการรายย่อยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม	พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและการแปรรูปร่วมกับเกษตรกร ผู้ประกอบการกิจการยาง โดยคำนึงถึงเทคโนโลยีที่ใช้เงินทุนไม่สูงมากและไม่ซับซ้อน เน้นประสิทธิภาพในการเพิ่มผลผลิต มีการวิเคราะห์ต้นทุนของเทคโนโลยีที่ชัดเจนเพื่อประกอบการตัดสินใจนำไปใช้ประโยชน์
๔. เป็นองค์กรเดียวที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมส่งออกยางเพื่อนำมาจัดงบประมาณบริหารจัดการภารกิจขององค์กร	ปรับปรุงกระบวนการ ประสิทธิภาพในการจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมส่งออกยางเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ส่งออกมากขึ้น ลดการรั่วไหลและรองรับการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๗ ระบบงานและกระบวนการที่สำคัญ

ระบบงานและกระบวนการที่สำคัญของการยางแห่งประเทศไทย ที่ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียนั้น การยางแห่งประเทศไทยได้กำหนดระบบงานและกระบวนการที่สำคัญไว้ ๓ ระบบงาน ได้แก่ ระบบนำองค์กร (Leader System) ระบบหลัก (Core System) และระบบสนับสนุน (Support System)

โดยมีระบบงานสนับสนุนเป็นพื้นฐานในการดำเนินงาน ประกอบด้วย ระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์ ระบบพัฒนาความรู้สู่นวัตกรรม ระบบงานดิจิทัล ระบบงานการเงิน ระบบการบริหารทรัพยากร ระบบงานกฎหมาย และ มีรอบกำกับในการดำเนินงานด้วยระบบนำองค์กร ซึ่งประกอบด้วย ระบบกำกับดูแลองค์กร ระบบการวางแผนกลยุทธ์ และระบบการควบคุม นอกจากนี้ยังมีระบบงานที่สำคัญในการดำเนินงานให้บริการผลิตภัณฑ์และบริการแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง คือ ระบบงานหลัก ประกอบด้วย ระบบงานวิจัยและพัฒนา ระบบงานส่งเสริมเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการกิจการยาง และระบบการดำเนินธุรกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกกลุ่ม

๒.๘ ผลการดำเนินงานด้านมุ่งเน้น/บริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ผ่านมา

ตารางที่ ๒.๑๕ ผลการดำเนินงานด้านมุ่งเน้น/บริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ผ่านมา

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ผลการดำเนินงานด้านมุ่งเน้น/บริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
ภาครัฐ	<ul style="list-style-type: none"> • การยางแห่งประเทศไทย มีการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นในการกำหนดวิสัยทัศน์และนโยบายสำคัญขององค์กรเป็นประจำทุกปี • การยางแห่งประเทศไทย มีการจัดวาระร่วมกับหน่วยงานเชิงนโยบายเพื่อติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานโครงการสำคัญอย่างต่อเนื่อง
พนักงาน การยางแห่งประเทศไทย	<ul style="list-style-type: none"> • การยางแห่งประเทศไทย มีการพัฒนาบุคลากรสายงานด้านการเกษตร ด้านธุรกิจ ด้านการคลัง ด้านแผนงานและกลยุทธ์ ด้านการตรวจสอบภายใน และด้านบริหารงานทั่วไปและพัสดุ ด้านโลจิสติกส์ และพัฒนาบุคลากรสู่ Smart Officer • การยางแห่งประเทศไทย ยกกระดับการให้บริการ ด้วยการจัดอบรมหลักสูตรมาตรฐานการคัดคุณภาพยาง และการสัมมนาเพื่อพัฒนาการให้บริการตลาดกลางร่วมกับผู้ซื้อและผู้ขาย • การยางแห่งประเทศไทย มีการจัดอบรมหลักสูตรการพัฒนางาน CSR in Process ตามมาตรฐาน ISO ๒๖๐๐๐ สำหรับผู้บริหารและพนักงาน การยางแห่งประเทศไทย
ผู้ส่งมอบ คู่ค้าและคู่ความร่วมมือ	<ul style="list-style-type: none"> • การยางแห่งประเทศไทย มีการจัดประชุมคู่ค้า/ผู้ส่งมอบ เพื่อถ่ายทอดวิสัยทัศน์นโยบาย และกฎระเบียบ ตลอดจนข้อปฏิบัติที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นประจำทุกปี • การยางแห่งประเทศไทย มีการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นในการกำหนดวิสัยทัศน์และนโยบายสำคัญขององค์กรเป็นประจำทุกปี • การยางแห่งประเทศไทย มีโครงการความร่วมมือ (MOU) กับพันธมิตรและคู่ความร่วมมือ เช่น โครงการที่เลี้ยงกับสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย โครงการความร่วมมือเครือข่ายนวัตกรรมยางพารา และมีการติดตามความก้าวหน้ารายงานให้ผู้บริหารทราบทุกไตรมาส • การยางแห่งประเทศไทย ร่วมประชุมเจรจาหารือ เพื่อสร้างความร่วมมือด้านยางพาราในการจับคู่ธุรกิจผลิตภัณฑ์ยางพาราสำหรับตลาดภายในประเทศจากงานแสดงสินค้าประเภทผลิตภัณฑ์ยางพารา (Thailand Rubber Expo) จำนวน ๘ ความร่วมมือ โดยเป็นบันทึกข้อตกลงระหว่างสถาบันเกษตรกรและบริษัทเอกชน และบันทึกข้อตกลงระหว่าง การยางแห่งประเทศไทย และบริษัทเอกชน • การยางแห่งประเทศไทย มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการประสานดูแลกิจกรรมความร่วมมือจำแนกตามความรับผิดชอบ

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ผลการดำเนินงานด้านมุ่งเน้น/บริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
ลูกค้า/ผู้รับบริการ	<ul style="list-style-type: none"> • การยางแห่งประเทศไทย ส่งเสริมการปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดีและไม้ยืนต้นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง จำนวน ๒๖๔,๗๔๐.๗๐ ไร่ • การยางแห่งประเทศไทย มีการถ่ายทอดงานวิจัยทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ และให้บริการข้อมูลด้านการแปรรูปยางและผลิตภัณฑ์ยางและด้านอุตสาหกรรมยางให้กับเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบกิจการยาง • การยางแห่งประเทศไทย มีการวิเคราะห์สถานการณ์เร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับยางพารา ราคาไม้ยางและไม้ยางพาราแปรรูป และเผยแพร่ข้อมูลผ่านช่องทางต่างๆ เช่น Line Intranet หรือ website เป็นประจำทุกเดือน
ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม	<p>การยางแห่งประเทศไทย ดำเนินการส่งเสริมชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริมชุมชนและสังคมบริเวณรอบโรงงาน เช่น <ul style="list-style-type: none"> • พัฒนาระบบนิเวศน์โรงงานเพื่อชุมชนด้วยการปรับปรุงบ่อน้ำเสียให้สามารถใช้งาน โดยให้สามารถปล่อยน้ำลงสู่คลอง และสามารถนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ได้ในการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ และกิจกรรมอื่นๆ ได้ • พัฒนาชุมชนรอบโรงงาน (กองจัดการโรงงาน ๔) บริเวณชุมชนบ้านโนนปัญญา, บ้านหนองใหญ่, บ้านชำสะโหมง ชุมชนรอบโรงงาน (กองจัดการโรงงาน ๕) บริเวณหมู่บ้านคำไฮ, บ้านคำน้อยใหม่ไทยเจริญ, บ้านยางเจริญ และพัฒนาชุมชนรอบโรงงาน (กองจัดการโรงงาน ๖) บริเวณองค์การบริหารส่วนตำบลพนอม, รพ. สต.บ้านดง และ รพ. สต. พนอม ๒. ส่งเสริมสังคม เช่น <ul style="list-style-type: none"> • จัดกิจกรรม Anti Choking Model เพื่อช่วยชีวิต สามารถส่งมอบให้หน่วยงานที่ขอรับการสนับสนุน จำนวน ๒๐๐ ตัว และสนับสนุนหุ่นยางพาราสำหรับฝึกช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน จำนวน ๑๒๐ ตัว • โครงการปูพื้นที่สนามเด็กเล่น จำนวน ๒ แห่ง คือ โรงเรียนบ้านไสใหญ่ อำเภอละงู จังหวัดสตูล และ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลพงษ์ หมู่ที่ ๒ ตำบลพงษ์ อำเภอสันติสุข จังหวัดน่าน • ผลิตภัณฑ์ และสื่อการสอนสำหรับใช้ในห้องเรียนทางการเด็กปฐมวัยจากยางพารา มอบให้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก อบต.กรงหย่นจังหวัดนครศรีธรรมราช <p>๒. ส่งเสริมสิ่งแวดล้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> • ดำเนินการส่งเสริมการปลูกป่าต้นน้ำ ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานของ การยางแห่งประเทศไทย • ดำเนินการปลูกฝายกั้นน้ำด้วยล้อยาง <p>นอกจากนี้ยังดำเนินการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานด้าน CSR ของ การยางแห่งประเทศไทย ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น facebook line อย่างต่อเนื่อง</p>

บทที่ ๓

การวิเคราะห์องค์กรด้านการจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การวิเคราะห์องค์กรด้านการจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการมุ่งเน้นและการบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการยางแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย ๕ หัวข้อหลัก ดังนี้

- ๓.๑ การวิเคราะห์ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ด้านการจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- ๓.๒ การวิเคราะห์ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ด้านการจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- ๓.๓ การวิเคราะห์สถานภาพด้านการจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กรด้วย SWOT Analysis
- ๓.๔ ความต้องการความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อองค์กร

โดยมีรายละเอียดดังนี้

๓.๑ การวิเคราะห์ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ด้านการจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การวิเคราะห์ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ตามทิศทางการดำเนินงานในอนาคตของการยางแห่งประเทศไทย พบว่ามีประเด็นท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ดังนี้

๓.๑.๑ ประเด็นความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ด้านธุรกิจ (Core business)

ประเด็นท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ด้านธุรกิจในอนาคตของ การยางแห่งประเทศไทยที่เชื่อมโยงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีดังนี้

การบริหารจัดการสินทรัพย์ (Asset) ทั้งสวนยาง อาคาร ที่ดิน สิ่งปลูกสร้างให้คุ้มค่าในเชิงธุรกิจ โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและช่องทางการตลาดใหม่ๆ

การเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานธุรกิจบริการ โดยคำนึงถึงความคาดหวังของลูกค้าและเป็นไปตามมาตรฐาน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจและสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างต่อเนื่อง

การเพิ่มประสิทธิภาพธุรกิจแปรรูปยางของ การยางแห่งประเทศไทย ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเพิ่มสัดส่วนตลาดต่างประเทศให้มากขึ้น ใช้นโยบายการตลาดนำการผลิตของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อขยายฐานลูกค้าและแสวงหาพันธมิตรที่เป็นผู้ใช้ยางเพื่อต่อยอดจากผู้ผลิตสินค้าชั้นกลางไปยังสินค้าชั้นปลายน้ำให้มากขึ้น

๓.๑.๒ ประเด็นความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ด้านวิจัยและพัฒนา

การวิจัยและพัฒนาที่มุ่งสู่การผลิตเชิงนวัตกรรม สร้างมูลค่าเพิ่มจากยางพารา โดยเน้นเทคโนโลยีการผลิตเพื่อเพิ่มผลิตภาพให้กับเกษตรกรชาวสวนยางและแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ยางรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตตามนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ และตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

การวิจัยและพัฒนาที่สอดคล้องกับกระแสอนุรักษ์พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑.๓ ประเด็นความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริม สนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบการยาง

การสร้างความพร้อมทั้งในเรื่องของบุคลากร องค์ความรู้ งบประมาณและวิธีการของงานส่งเสริม โดยพิจารณาถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาระบบงานเพื่อตอบสนองความต้องการและการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

๓.๒ การวิเคราะห์ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ด้านการจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การวิเคราะห์ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ตามทิศทางการดำเนินงานในอนาคตของการยางแห่งประเทศไทยพบว่ามีประเด็นความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ดังนี้

๓.๒.๑ ประเด็นความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ด้านอำนาจหน้าที่และโครงสร้างองค์กร

การยางแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีสำนักงานภูมิภาคกระจายไปในพื้นที่ปลูกยาง ๔๕ จังหวัด มีศูนย์บริการทดสอบรับรองและตลาดกลางยางพาราในหลายจังหวัดซึ่งเป็นตัวกลางในการซื้อขายยางพารา พนักงานมีความใกล้ชิดเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางในพื้นที่และภาพลักษณ์ขององค์กรได้รับการยอมรับและเชื่อถือจากเกษตรกรชาวสวนยางมาเป็นระยะเวลานาน

การยางแห่งประเทศไทยมีบทบาทหน้าที่ตามกฎหมายในการบริหารจัดการยางทั้งระบบครบวงจร การจัดเก็บค่าธรรมเนียมส่งออกยาง และมีฐานข้อมูลเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่สามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ประโยชน์ทางสังคมและเชิงธุรกิจ

การยางแห่งประเทศไทย มีผลงานวิจัยที่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานต่างๆทั้งภาครัฐ เกษตรกร และเอกชน โดยเฉพาะงานวิจัยด้านเทคโนโลยีการจัดการสวนยาง การผลิตและแปรรูปยางขั้นต้น

๓.๒.๒ ประเด็นความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการองค์กร

การยางแห่งประเทศไทยมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการงานสำคัญขององค์กร ทั้งระบบการขึ้นทะเบียน ระบบการเงิน ระบบสารบรรณ ระบบชำระค่าธรรมเนียมส่งออกยางออกนอกราชอาณาจักร ระบบการซื้อขายยาง ระบบบริหารงานบุคคล ทั้งนี้ การยางแห่งประเทศไทยได้รับรางวัลรัฐวิสาหกิจดีเด่น ด้านการบริหารจัดการสารสนเทศและดิจิทัลประจำปี ๒๕๖๒

๓.๒.๓ ประเด็นความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรบุคคล

การยางแห่งประเทศไทยมีบุคลากรที่มีประสบการณ์และเชี่ยวชาญด้านยางพาราหลายสาขา ทั้งบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา บุคลากรที่ส่งเสริมถ่ายทอดเทคโนโลยีและบุคลากรสนับสนุนการดำเนินงาน

๓.๓ การวิเคราะห์สถานการณ์ด้านการจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กรด้วย SWOT Analysis

การวิเคราะห์ SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของ การยางแห่งประเทศไทย โดยจำแนกถึงผลที่มีต่อการดำเนินงานใน ๔ ด้าน ซึ่งประกอบด้วย จุดแข็ง (S: Strength) จุดอ่อน (W: Weaknesses) โอกาส (O: Opportunities) และอุปสรรค (T: Threats) มีรายละเอียดผลการวิเคราะห์สถานการณ์ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ดังตารางที่ ๓.๑

ตารางที่ ๓.๑ การวิเคราะห์ SWOT Analysis

จุดแข็ง (S: Strength)	จุดอ่อน (W: Weakness)
S๑ เป็นหน่วยงานของรัฐ มีภารกิจบริหารจัดการยางทั้งระบบครบวงจร	W๑ กฎระเบียบบางอย่างยังเป็นข้อจำกัดในการดำเนินงานเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
S๒ บุคลากรมีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการวิจัยและพัฒนาตลอดจนด้านการส่งเสริมด้านยางพาราแก่เกษตรกรชาวสวน	W๒ งานวิจัยระดับปลายน้ำยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและตลาด

<p>ยาง สถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบกิจการ ยางมาอย่างยาวนาน</p> <p>S๓ มีสำนักงานภูมิภาคอยู่ในแหล่งปลูกยาง สำคัญของประเทศ พนักงานมีความใกล้ชิดและ ได้รับการยอมรับจากเกษตรกร</p> <p>S๔ เป็นหน่วยงานเดียวที่จัดเก็บค่าธรรมเนียม การส่งออกยาง</p> <p>S๕ มีฐานข้อมูลเกษตรกรส่วนใหญ่ของประเทศ</p> <p>S๖ มีตลาดกลางยางพาราครอบคลุมพื้นที่ส่วน ใหญ่ที่ปลูกยางของประเทศ</p>	<p>W๓ การประชาสัมพันธ์ไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนใหญ่ เป็นเชิงรับ</p> <p>W๔ ช่องทางการติดต่อสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยังไม่ ครอบคลุมทุกจุดในการให้บริการ (Touch Point)</p>
<p>โอกาส (O: Opportunities)</p>	<p>อุปสรรค (T: Threats)</p>
<p>O๑ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ประเทศด้วย เทคโนโลยี</p> <p>และนวัตกรรม ตามนโยบาย Thailand ๔.๐ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจ</p> <p>สีเขียว เศรษฐกิจแบบแบ่งปัน (Sharing Economy) มุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจฐาน ราก</p> <p>O๒ รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการแปรรูปเพิ่ม มูลค่าและส่งเสริมการใช้ยางในประเทศ รวมทั้ง สนับสนุนโครงการที่เกี่ยวข้องกับยางพาราอย่าง ต่อเนื่อง</p> <p>O๓ มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สามารถ นำมาประยุกต์ใช้เพื่อให้บริการเกษตรกร สถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบกิจการยาง ตลอดจนบูรณาการการทำงานในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับเครือข่ายความร่วมมือ เช่น ธกส., สศก.</p> <p>O๔ กระแสอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากทั่วโลก ช่วย กระตุ้นการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม</p> <p>O๕ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช่วยกระตุ้นการ บริโภคผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ เช่น ถุงมือ ยาง หน้ากากอนามัยที่มีส่วนผสมยางพารา</p>	<p>T๑ เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยอยู่ในภาวะชะลอตัว</p> <p>T๒ งบประมาณของรัฐบาลมีจำกัด ไม่สามารถสนับสนุน ภารกิจของ การยางแห่งประเทศไทยได้อย่างเพียงพอ</p> <p>T๓ เกษตรกรชาวสวนยางบางส่วนยังอยู่ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ซึ่งมีข้อพิพาทด้านกฎหมายและการถือครองที่ดิน เป็น อุปสรรคในการให้การส่งเสริมหรือช่วยเหลือ</p> <p>T๔ มีโรคยางชนิดใหม่ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อผลผลิตยางพารา</p>

๓.๔ ความต้องการความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อองค์กร

การayangแห่งประเทศไทยได้วิเคราะห์ประเด็นความต้องการความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียปี ๒๕๖๓ ประกอบด้วย หน่วยงานเชิงนโยบาย ๓ หน่วยงาน พันธมิตร/คู่ความร่วมมือ ๑ หน่วยงาน คู่ค้า/ผู้ส่งมอบ ๒๙ คน ลูกค้า/ผู้รับบริการ ด้านงานส่งเสริม ด้านงานวิจัย ๕๗๔ คน ด้านงานตลาดยาง ๑,๒๕๙ คน และ ด้านงานตลาดของหน่วยธุรกิจ ๑๑ คน โดยสามารถสรุปประเด็นความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยแบ่งตามกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการayangแห่งประเทศไทย ๖ กลุ่ม ดังตารางที่ ๓.๒

ตารางที่ ๓.๒ ความต้องการความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	การเก็บข้อมูล	ความต้องการความคาดหวัง
๓.๔.๑ หน่วยงานเชิงนโยบาย	เอกสาร	๑. รัฐบาล ให้ดำเนินงานตามนโยบายที่เกี่ยข้องกับยางพารา เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมยางพาราไทย โดยได้มอบนโยบาย เช่น นโยบายส่งเสริมการใช้ยางในประเทศ นโยบายการส่งเสริมการใช้ยางในหน่วยงานภาครัฐยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และ ยุทธศาสตร์บางพาราทั้งระบบ ๒๐ ปี
		๒. คณะกรรมการประเมินผลงานของรัฐวิสาหกิจ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ๒.๑ ควรแสดงให้เห็นถึงการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์การจัดตั้ง ได้แก่ เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร รักษาเสถียรภาพราคา ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนให้ประเทศเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง ๒.๒ ควรกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาขาดทุน รวมถึงการหารายได้ ๒.๓ ควรมุ่งเน้นการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา โดยเฉพาะงานวิจัยปลายน้ำ ๒.๔ ควรเร่งนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาพัฒนาประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามภารกิจ การบริหารจัดการองค์กร และการจัดการฐานข้อมูล รวมทั้งใช้สื่อสังคมออนไลน์ สื่อสารและสร้างการรับรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
		๓. กระทรวงการคลัง ๓.๑ คณะกรรมการการayangแห่งประเทศไทยและผู้บริหารควรกำกับและติดตามผลการเบิกจ่ายงบลงทุนอย่างต่อเนื่อง ๓.๒ ควรให้ความสำคัญในการดำเนินการตามการประเมินผลการดำเนินงานด้าน Core Business Enablers ทุกหัวข้ออย่างต่อเนื่อง
๓.๔.๒ พันธมิตร/คู่ความร่วมมือ	สัมภาษณ์เชิงลึก	องค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศ ๑. ความต้องการ ๑.๑ มีความต้องการข้อมูลทั้งด้านนโยบายและผลการดำเนินงาน ด้านการผลิต บริการ ตลาด งานวิจัย และนวัตกรรม ๑.๒ การติดต่อประสานงานอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	การเก็บข้อมูล	ความต้องการความคาดหวัง
		<p><u>๒. ความกังวล</u></p> <p>๒.๑ ข้อมูลข่าวสารที่ต้องแปลหลายภาษาให้มีความถูกต้อง รวมถึงความแม่นยำของข้อมูลเชิงสถิติของประเทศไทยที่อยู่หลายหน่วยงานรัฐ</p> <p>๒.๒ ช่องทางการรับทราบข่าวสารมีจำกัด</p> <p>๒.๓ ความรวดเร็วในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร</p> <p>๒.๔ ความครบถ้วนของข้อมูลราคาขาย</p> <p><u>๓. ความคาดหวัง</u></p> <p>๓.๑ ความรวดเร็วในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารควรทันต่อสถานการณ์</p> <p>๓.๒ การส่งข้อมูลกลับมาตามที่ขอไว้ ควรให้อยู่ภายในระยะเวลาที่กำหนด</p> <p>๓.๓ ควรมีการโต้ตอบ สื่อสาร และอภิปรายกันมากขึ้น</p> <p>๓.๔ เว็บไซต์ควรมีหลากหลายภาษา โดยเฉพาะภาษาจีน</p>
๓.๔.๓ คู่ค้า/ผู้ส่งมอบ	แบบสำรวจ	<p>๑. ให้คำปรึกษางานจัดซื้อจัดจ้างที่ชัดเจน ถูกต้อง รวดเร็ว</p> <p>๒. ต้องการความรวดเร็วของกระบวนการ ขั้นตอนการขออนุมัติ</p> <p>๓. ความโปร่งใส ถูกต้อง รวดเร็ว ตรวจสอบได้</p> <p>๔. บุคลากรสามารถตอบปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับ พรบ. จัดซื้อจัดจ้างและกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้แม่นยำมากขึ้น</p>
๓.๔.๔ ลูกค้า/ผู้รับบริการ	แบบสำรวจ	<p><u>๑. การดำเนินงานด้านส่งเสริมเกษตรกร สถาบัน และผู้ประกอบการ</u></p> <p>๑.๑ ขาดตลาดรองรับสินค้าเกษตร</p> <p>๑.๒ ต้องการให้เพิ่มจุดบริการและจำนวนพนักงานภาคสนามในการให้บริการเกษตรกร</p> <p>๑.๓ ต้องการข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริง เพื่อสร้างความเข้าใจให้เกษตรกร</p> <p>๑.๔ ต้องการได้รับความรู้เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพทั้งการทำสวนยางและการประกอบอาชีพเสริมอื่น</p> <p><u>๒. การดำเนินงานวิจัย</u></p> <p>๒.๑ ควรเป็นเนื้อหาที่บุคคลทั่วไปเข้าใจได้ง่าย</p> <p>๒.๒ เนื้อหางานวิจัยไม่ทันสมัย ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับยางพาราเพื่อปรับปรุงคุณภาพต้นยางในอนาคต</p> <p>๒.๓ ต้องการให้เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำ การกรีดยาง ใส่ปุ๋ยต้นยาง ให้มีอายุยาวนาน และการสร้างสวนยางแบบผสมผสาน โดยมีพี่เลี้ยงทุกๆเดือน</p> <p><u>๓. การดำเนินงานด้านตลาด</u></p> <p>๓.๑ ผู้ใช้บริการด้านตลาดควรมีระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ที่ระดับพึงพอใจมากที่สุด โดยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในประเด็นข้อมูลข่าวสารที่ทันท่วงที ในหลากหลายช่องทางที่เข้าถึงได้ง่าย โดยเฉพาะราคาขาย และสถานที่ให้บริการควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่านี้</p>

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	การเก็บข้อมูล	ความต้องการความคาดหวัง
		<p>๓.๒ ผู้ใช้บริการซื้อขายยางกับหน่วยธุรกิจมีความพึงพอใจในการได้รับบริการในภาพรวมอยู่ที่ระดับดี ทั้งความสะดวกในการติดต่อ ความถูกต้องของข้อมูล และการตอบข้อสงสัย</p>
<p>๓.๔.๕ พนักงานการยางแห่งประเทศไทย</p>	<p>แบบสำรวจ ๑,๐๕๑ คน</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. อัตรากำลัง ควบคุมวางแผนให้สอดคล้องกับปริมาณงาน สรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ รวมถึงการแต่งตั้งโยกย้ายควรพิจารณาความรู้ความสามารถเป็นสำคัญ ๒. จัดอบรมหรือพัฒนาความรู้ความสามารถให้แก่พนักงานและลูกจ้างที่ตรงกับ ความต้องการครอบคลุมในทุกสายงาน ๓. ระบบการประเมินผลควรมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน ยุติธรรม และผลการประเมินสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาบุคลากร รวมถึงใช้เพื่อสร้างแรงจูงใจทั้งผลตอบแทนในรูปแบบตัวเงินและไม่ใช่ตัว ๔. เงินเดือน สวัสดิการ ผลตอบแทนและผลประโยชน์ที่พึงได้รับตามมาตรฐานสากล ๕. นำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการดำเนินงานด้านบุคลากร รวมถึงเพิ่มช่องทางการติดต่อสื่อสารที่สะดวกมากขึ้น
<p>๓.๔.๖ ชุมชนสังคมและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>ข้อร้องเรียน</p>	<p>การดำเนินกิจการโดยเฉพาะในส่วนของโรงงานต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น น้ำเสียที่ปล่อยจากโรงงาน</p>

บทที่ ๔

ยุทธศาสตร์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การพิจารณาความท้าทายทางยุทธศาสตร์และความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนแนวทางการดำเนินงานเพื่อลดช่องว่าง ความคาดหวัง พบว่า ในฐานะที่ การยางแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบครบวงจร มีบทบาทในการสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการนำผลงานวิจัย/นวัตกรรมด้านยางพาราไปใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกร สถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบกิจการยางได้อย่างยั่งยืน จึงต้องตระหนักถึงบทบาทของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในปัจจุบันที่มีอิทธิพลมากขึ้นต่อการดำเนินงาน ดังนั้น เพื่อสนับสนุนให้องค์กรบรรลุวิสัยทัศน์ “การยางแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรด้านยางพาราระดับโลก” ซึ่งกำหนดไว้ในแผนวิสาหกิจการยางแห่งประเทศไทยระยะ ๗ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐) จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการสร้างความผูกพันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างครอบคลุม โดยคำนึงถึงการตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและแตกต่างกัน อีกทั้งพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์และความท้าทายใหม่ๆที่ส่งผลกระทบต่อองค์กร

๔.๑ วิสัยทัศน์และพันธกิจ

๔.๑.๑ วิสัยทัศน์ (Vision)

“การยางแห่งประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนความสำเร็จของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านยางพาราของประเทศ”

๔.๑.๒ พันธกิจ (Mission)

- ๑) สร้างการมีส่วนร่วมระหว่างการยางแห่งประเทศไทยและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- ๒) เพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการเพื่อสร้างความพึงพอใจและตอบสนองความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- ๓) เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อแสวงหาโอกาสและบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

๔.๒ วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Objectives : SO)

๔.๒.๑ องค์กรมีระบบการบริหารจัดการที่คำนึงถึงการสร้างความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมทั้งตอบสนองผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๒.๒ สร้างพันธมิตรและเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนการยางแห่งประเทศไทยในการพัฒนายางพาราของประเทศทั้งระบบ

๔.๓ ยุทธศาสตร์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุวิสัยทัศน์ การยางแห่งประเทศไทย เป็นหุ้นส่วนความสำเร็จของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านยางพาราของประเทศ ดังนั้น การยางแห่งประเทศไทย จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์ด้านผู้มี ส่วนได้ส่วนเสียขึ้น ประกอบด้วย ๒ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย และยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความผูกพันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

มุ่งเน้นพัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กร โดยนำการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นหนึ่งใน กระบวนการที่สำคัญของการดำเนินงานของ การยางแห่งประเทศไทย ซึ่งคำนึงถึงความต้องการ ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม เป็นแรงผลักดันและเป็นเสียงสะท้อนที่สำคัญให้ การยางแห่ง ประเทศไทย มุ่งมั่นปรับปรุงองค์กรเพื่อยกระดับการผลิตและให้บริการที่ดี มีคุณภาพ มีความน่าเชื่อถือ เป็นที่ ไว้วางใจ อีกทั้งสามารถตอบโจทย์ความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างตรงจุด โดย สร้างช่องทางการมีส่วนร่วมในรูปแบบต่างๆ โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่ม เพื่อสื่อสารถึงเป้าหมายกระบวนการและผลการดำเนินงานควบคู่ไปกับการรับฟังข้อคิดเห็นและข้อร้องเรียน อย่างครอบคลุม

เป้าประสงค์

๑. เพื่อสร้างฐานข้อมูลและระบบงานด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
๒. เพื่อเพิ่มสมรรถนะของบุคลากรในการสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตัวชี้วัด

มีระบบงานฐานข้อมูลผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ๒ ระบบ ภายในปี ๒๕๖๖

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบงานในการบริหารจัดการกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
๒. พัฒนาบุคลากรในการบริหารจัดการกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

แผนงาน

๑. แผนงานพัฒนาฐานข้อมูลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
๒. แผนงานจัดทำระบบงานด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี
๓. แผนงานพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรในการสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความผูกพันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

มุ่งเน้นพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงาน และปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดตามระดับความสำคัญและผลกระทบที่มีต่อกัน ซึ่งมีกระบวนการเริ่มต้นในการบริหารจัดการโดยอ้างอิงจากระบบการตามมาตรฐาน (ISO ๙๐๐๑ : ๒๐๑๕) เพื่อให้มีกระบวนการดำเนินงานที่เชื่อมโยงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์อย่างเป็นระบบ

เป้าประสงค์

๑. เพื่อสร้างพันธมิตรและเครือข่ายความร่วมมือ
๒. เพื่อสร้างความไว้วางใจและความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
๓. เพื่อสร้างความเข้าใจ ลดความขัดแย้งกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตัวชี้วัด

ระดับความผูกพันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๖๖

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบการติดต่อสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
๒. ยกกระตือรือร้นการสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

แผนงาน

๑. แผนงานพัฒนาช่องทางสื่อสารและตอบสนองผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
๒. แผนงานสำรวจการรับรู้ วิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนวิสาหกิจ ภาพลักษณ์ และความเชื่อมั่นในองค์กร
๓. แผนงานสร้างพันธมิตรและเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจ การวิจัยและนวัตกรรม และการส่งเสริมและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านต่างๆพารากับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
๔. แผนงานสำรวจความพึงพอใจและความผูกพันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตารางที่ ๔.๑ ความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ กับแผนวิสาหกิจของ
การยางแห่งประเทศไทย

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	กลยุทธ์	ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ ในแผนวิสาหกิจ กยท.
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบ บริหารจัดการกับ ผู้มีส่วนได้ส่วน เสียด้วย นวัตกรรมและ เทคโนโลยี	๑. เพื่อสร้างฐานข้อมูลและ ระบบงานด้านผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ๒. เพื่อเพิ่มสมรรถนะของ บุคลากรในการสื่อสารและ สร้างความสัมพันธ์กับผู้มี ส่วนได้ส่วนเสีย	๑. พัฒนาระบบงานในการ บริหารจัดการกับผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ๒. พัฒนาบุคลากรในการ บริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วน เสีย	S๑ พัฒนayangพาราทั้งระบบ S๔ พัฒนาสู่องค์กรสมรรถนะสูง
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความผูกพัน กับผู้มีส่วนได้ส่วน เสีย	๑. เพื่อสร้างพันธมิตรและ เครือข่ายความร่วมมือ ๒. เพื่อสร้างความไว้วางใจและ ความน่าเชื่อถือให้แก่ผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย ๓. เพื่อสร้างความเข้าใจ ลด ความขัดแย้งกับผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย	๑. พัฒนาระบบการ ติดต่อสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ๒. ยกระดับการสร้าง ความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย	S๑ พัฒนayangพาราทั้งระบบ S๒ ศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ ยางพารา S๓ สร้างความมั่นคงทางการ เงินแก่องค์กร S๔ พัฒนาสู่องค์กรสมรรถนะสูง

๔.๔ แผนยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการยางแห่งประเทศไทย ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	แผนงาน	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย		
				๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบ บริหารจัดการ กับผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียด้วย นวัตกรรมและ เทคโนโลยี	๑. เพื่อสร้างฐานข้อมูล และระบบงานด้านผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย ๒. เพื่อเพิ่มสมรรถนะ ของบุคลากรในการ สื่อสารและสร้าง ความสัมพันธ์กับผู้ มีส่วนได้ส่วนเสีย	๑. แผนงานพัฒนาฐานข้อมูลผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ๒. แผนงานจัดทำระบบงานด้านผู้ มีส่วนได้ส่วนเสียด้วยนวัตกรรมและ เทคโนโลยี ๓. แผนงานพัฒนาสมรรถนะของ บุคลากรในการสื่อสารและสร้าง ความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	มีระบบงานฐานข้อมูลผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย	มีแนวทางการ จัดทำฐานข้อมูลฯ	๑ ระบบ	๑ ระบบ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความ ผูกพันกับผู้ มีส่วนได้ส่วนเสีย	๑. เพื่อสร้างพันธมิตร และเครือข่ายความ ร่วมมือ ๒. เพื่อสร้างความไว้วาง ใจและความน่าเชื่อถือ ให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วน เสีย ๓. เพื่อสร้างความ เข้าใจ ลดความขัดแย้ง กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๑. แผนงานพัฒนาช่องทางสื่อสารและ ตอบสนองผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ๒. แผนงานการสร้างการรับรู้และ ความเชื่อมั่น ๓. แผนงานสร้างพันธมิตรและ เครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจ การ วิจัยและนวัตกรรม และการส่งเสริม และถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านยางพารา กับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ๔. แผนงานสำรวจความพึงพอใจและ ความผูกพันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ระดับความผูกพันของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๖๖	มีช่องทางการ สื่อสาร และการ สร้างพันธมิตร และเครือข่าย	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐

๔.๕ แผนสร้างความสัมพันธ์และบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของการยางแห่งประเทศไทย ประจำปี ๒๕๖๔

รหัส	ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์/แผนงานโครงการ	กิจกรรม	ตัวชี้วัด/เป้าหมาย	ปีงบประมาณ ๒๕๖๔										งบประมาณ (ล้านบาท)	ผู้รับผิดชอบ			
				ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.			ส.ค.	ก.ย.	
๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี																	
๑.๑	กลยุทธ์ที่ ๑.๑ พัฒนาระบบงานในการบริหารจัดการกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย																	
	๑.๑.๑ แผนงานพัฒนาฐานข้อมูลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล																	
	๑) โครงการพัฒนาฐานข้อมูลผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๑. จัดทำ Stakeholder Profile	มีแนวทางในการนำฐานข้อมูลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าระบบดิจิทัล				X	X	X								-	ฝพก,ฝทส.
		๒. กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและลำดับความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย								X	X	X						
		๓. กำหนดแนวทางในการนำฐานข้อมูลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าระบบดิจิทัล												X	X	X		
	๑.๑.๒ แผนงานจัดทำระบบงานด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี																	
	๒) โครงการจัดทำระบบงานด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๑. ทบทวนระบบงานที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยใช้ Value Chain	มีระบบงานผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใน Work System และมีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน				X	X	X								-	ฝพก,ฝทส.
		๒. ออกแบบระบบงานผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เชื่อมโยงกับ Work System ขององค์กร								X	X	X						
		๓. ระบบงานผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีการกำหนดผู้รับผิดชอบ											X	X	X			
	๒) โครงการพัฒนาการให้บริการด้านระบบสารสนเทศส่งเสริม สนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยาง สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการยาง	๑. วางแผนการดำเนินงานจะทำการระบบสารสนเทศ	อบรมพนักงาน ๔ ระบบ จำนวน ๑๓๗ คน				X	X	X								๑.๒๐	ฝพก.
		๒. อบรมการพัฒนาการระบบสารสนเทศให้พนักงาน								X	X	X						
		๓. นำระบบสารสนเทศไปใช้จริง								X	X	X	X	X	X			
	๓) โครงการระบบรับชำระเงินสงเคราะห์ทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบ NSW	บำรุงรักษาระบบรับชำระเงินสงเคราะห์ทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบ NSW	ระบบสามารถให้บริการได้อย่างต่อเนื่อง	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	๑.๒๖	ฝกค.
๒	กลยุทธ์ที่ ๑.๒ พัฒนาบุคลากรในการบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย																	
๒.๑	๑.๒.๑ แผนงานพัฒนาสมรรถนะของบุคลากร																	
	๑) โครงการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรในการสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๑. ทบทวนปัญหาการสื่อสารและความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ผ่านมาเพื่อหาประเด็นช่องว่าง	มีแผนการพัฒนาสมรรถนะในการสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย							X	X	X					-	ฝทส.
		๒. กำหนดหลักสูตรการสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเน้นการสื่อสารและประชาสัมพันธ์เชิงรุก											X	X	X			
	๒) โครงการพัฒนาบุคลากรแบบมุ่งสมรรถนะตามสายงาน (Functional Competency)	๑ พัฒนาบุคลากรสายงานด้านการเกษตร	จำนวนผู้ผ่านการฝึกอบรม ๔๐ คน										X				๕.๑๐	ฝทส.
		๒ พัฒนาบุคลากรสายงานด้านธุรกิจ	จำนวนผู้ผ่านการฝึกอบรม ๑๕ คน						X									
		๓ พัฒนาบุคลากรสายงานด้านการคลัง	จำนวนผู้ผ่านการฝึกอบรม ๑๒๐ คน									X						
		๔ พัฒนาบุคลากรสายงานด้านแผนงานและกลยุทธ์	จำนวนผู้ผ่านการฝึกอบรม ๕๐ คน							X								
		๕ พัฒนาบุคลากรสายงานด้านการตรวจสอบภายใน	จำนวนชั่วโมง ๔๐ ชั่วโมง						X				X			X		
		๖ พัฒนาบุคลากรสายงานด้านบริหารงานทั่วไป/ธุรการ	จำนวนผู้ผ่านการฝึกอบรม ๑๕๐ คน										X					
		๗ พัฒนาบุคลากรสายงานด้านอื่น ๆ	จำนวนสายงานที่ผ่านการพัฒนา ๔ สายงาน						X							X		

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างความผูกพันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย																			
กลยุทธ์ที่ ๒.๑ พัฒนาระบบการติดต่อสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย																			
๒.๒	๒.๑.๑ แผนงานพัฒนาช่องทางสื่อสารและตอบสนองผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย																		
	๑) โครงการพัฒนาช่องทางสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๑. กำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ช่องทางติดต่อสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียครอบคลุม ๖ ทุกกลุ่ม					X	X	X							-	ฝพก.,ฝยศ.	
		๒. กำหนดวัตถุประสงค์และช่องทางสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแต่ละกลุ่ม									X	X	X						
		๓. สรุปช่องทางสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแต่ละกลุ่ม												X	X	X			
	๒) โครงการประชาสัมพันธ์เพื่อเกษตรกร	๑. ผลิตสื่อวิชาการเกษตรเกี่ยวกับยางพารา	ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบองค์ความรู้					X	X	X							๗.๐๐	สพว.	
		๒. เผยแพร่ช่องทางสื่อโทรทัศน์ วิทยุ	ผลิตและเผยแพร่ผ่าน สื่อแบบบูรณาการ							X	X	X							
		๓. ผลิตวีดิทัศน์และ Infographic เผยแพร่ความรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเป้าหมายกิจกรรม							X	X	X							
		๔. ผลิตสื่อความรู้ผ่านข่าวประชาสัมพันธ์											X	X	X				
กลยุทธ์ที่ ๒.๒ ยกระดับการสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย																			
๒.๒.๑ แผนงานสร้างพันธมิตรและเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจ การวิจัยและนวัตกรรม และการส่งเสริมและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านยางพาราในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย																			
	๑) โครงการสนับสนุนเกษตรกรและผู้ประกอบการยาง	๑. ศึกษาวิจัยร่วมกับหน่วยงานอื่น	สร้างพันธมิตรและเครือข่ายความ					X	X	X							๐.๖๖	ฝอย.	
	ในการเพิ่มประสิทธิภาพการแปรรูปยางอย่างครบวงจร	๒. ผลิตผลิตภัณฑ์ยางหุ่ CPR	ร่วมมือด้านยางพารา อย่างน้อย ๔								X	X	X						
	กิจกรรมความร่วมมือเครือข่ายนวัตกรรมยาง ๔ หน่วยงาน	๓. รายงานผลการดำเนินงานวิจัย	หน่วยงาน											X	X	X			
๒.๒.๒ แผนงานสำรวจความพึงพอใจและความผูกพันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย																			
	๑) โครงการสำรวจความพึงพอใจของกลุ่มลูกค้า	๑. ออกแบบสำรวจความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วน					X	X	X							๘.๐๐	ฝยศ., สาย., หน่วยธุรกิจ	
		๒. สำรวจความพึงพอใจ	เสีย ร้อยละ ๘๐								X	X	X						
		๓. สรุปผลความพึงพอใจ												X	X	X			
	๒) โครงการสำรวจความต้องการความคาดหวังของกลุ่ม	๑. ออกแบบสำรวจความต้องการและความคาดหวัง	สรุปผลความต้องการและความคาดหวัง					X	X	X							-	ฝพก.,ฝยศ.,ฝ	
	หน่วยงานเชิงนโยบาย พันธมิตร คู่ค้า พนักงาน และ	๒. สำรวจความต้องการและความคาดหวัง	๑ ฉบับ								X	X	X					ทม.,ฝบท.	
	ชุมชนสังคม	๓. สรุปผลความต้องการและความคาดหวัง												X	X	X			

บทที่ ๕

การถ่ายทอดยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสู่การปฏิบัติ

๕.๑ แนวทางการถ่ายทอดยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสู่การปฏิบัติ

แนวทางการถ่ายทอดยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสู่การปฏิบัติ เน้นการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานและติดตามประเมินผลการดำเนินงานของทุกส่วนงาน โดยฝ่ายพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ร่วมกับฝ่ายยุทธศาสตร์องค์กรเป็นผู้ประสานงาน รวบรวม วิเคราะห์ รายงานผลและสรุปในภาพรวมของแผนเสนอต่อผู้บริหารและคณะกรรมการ/คณะทำงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และนำข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแผนการดำเนินงานให้ครอบคลุมและสมบูรณ์มากขึ้น

โดยสามารถกำหนดขอบเขตของการถ่ายทอดยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการประจำปี การติดตาม และการประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ ดังนี้

การถ่ายทอด กำหนดให้มีการถ่ายทอดยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกองค์กรให้รับรู้และเข้าใจ แบ่งเป็นการถ่ายทอดภาพรวมของยุทธศาสตร์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและแผนปฏิบัติการประจำปี

๕.๑.๑ การถ่ายทอดภาพรวมของยุทธศาสตร์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นการถ่ายทอดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และกลยุทธ์ แก่บุคลากรการยางแห่งประเทศไทยทุกระดับ เป็นกลไกสำคัญในสร้างความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนเกิดความร่วมมือร่วมใจในการดำเนินงาน เพื่อให้การบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และ บรรลุวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ขององค์กร นอกจากนี้ต้องมีการสื่อสารให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทราบถึงทิศทางในการดำเนินงานของ การยางแห่งประเทศไทย เพื่อสร้างความเข้าใจ และสนับสนุนการดำเนินงานของ การยางแห่งประเทศไทยให้บรรลุเป้าหมาย โดยมีการสำรวจการรับรู้และเข้าใจ ตลอดจนรับฟังความคิดเห็นอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

๕.๑.๒ การถ่ายทอดแผนปฏิบัติการประจำปี เป็นการแปลงยุทธศาสตร์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียระยะยาวสู่การปฏิบัติ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงาน โดยถ่ายทอดแผนงาน เป้าหมาย ตัวชี้วัดสู่แผนปฏิบัติการประจำปี ซึ่งมีการกำหนดเป้าหมายผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กิจกรรมการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบ และมีการวิเคราะห์เพื่อจัดสรรทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสถานะองค์กร ได้แก่ งบประมาณ เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงาน และอัตรากำลัง รูปแบบการถ่ายทอดแบ่งเป็น ๒ ส่วนดังนี้

๑) การถ่ายทอดแผนปฏิบัติการด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประจำปี ให้บุคลากรในองค์กรทราบเพื่อรับทราบและนำไปปฏิบัติทั่วทั้งองค์กร โดยถ่ายทอดครบทุกแผนและตัวชี้วัด เผยแพร่ผ่านหนังสือแจ้งเวียนทุกส่วนงาน และเผยแพร่ในระบบ Intranet รวมทั้งชี้แจงหรือประชุมร่วมกับส่วนงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง

๒) การถ่ายทอดแผนปฏิบัติการด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประจำปี ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบ โดยอาจเลือกเฉพาะแผนหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่ม เผยแพร่ผ่านช่องทางต่างๆ อาทิ เว็บไซต์ สื่อเครือข่ายสังคมออนไลน์ การประชาสัมพันธ์ขององค์กรและผ่านคณะทำงานรับผิดชอบแผนงาน/โครงการต่างๆ โดยมีการสำรวจการรับรู้และเข้าใจแผนอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

การติดตามเป็นกระบวนการและวิธีการในการกำกับ การปฏิบัติงานโครงการ/แผนงาน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ของ การยางแห่งประเทศไทย ให้เป็นไปตามเป้าหมายทั้งในเชิงปริมาณ คุณภาพ เวลา และงบประมาณ โดยมีกระบวนการติดตามผลอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่องเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุง กระบวนการทำงานของแต่ละแผนงานโครงการให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสอดคล้องกับเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ ที่กำหนดไว้

การประเมินผล (ตามแนวทาง PDCA : Plan Do Check Act) เป็นกระบวนการในการเปรียบเทียบ ผลการปฏิบัติงานกับเป้าหมาย/ตัวชี้วัดของแผนที่กำหนด การกำกับ การปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผน การศึกษาปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อแก้ไข/ปรับปรุงการดำเนินงานให้เกิดผลผลิต ผลลัพธ์ที่ต้องการ และเป็น การประเมินผลกระทบทั้งทางตรง/ทางอ้อม เพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการปรับปรุงแผนงาน/โครงการ

ทั้งนี้จะได้มีการทบทวนกระบวนการถ่ายทอด ติดตาม และการประเมินผลแผนยุทธศาสตร์เป็น ประจำทุกปี เพื่อให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

รอบเวลาการติดตามและประเมินผล สำหรับระยะเวลาที่จะใช้ในการติดตามผล เป็นดังต่อไปนี้

๑. ระยะเวลาตามไตรมาส เพื่อพิจารณาผลการดำเนินงานรายแผนงาน/โครงการ
๒. ระยะเวลาสิ้นสุดปี ๒๕๖๔ และ ๒๕๖๕ เพื่อทบทวนปรับแผนงานโครงการสำหรับการพัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ ของแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนด
๓. ระยะเวลาสิ้นสุดปีของแผนฯ (ปี ๒๕๖๖) เพื่อประเมินผลการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดแผนฯ และเพื่อกำหนดแนวทางการ จัดทำนโยบายเพื่อการจัดทำแผนฉบับต่อไปเสนอต่อผู้บริหารระดับสูง

แนวทางการติดตามและประเมินผลข้างต้น ทำให้ การยางแห่งประเทศไทย มีขอบเขต รอบเวลา การรอบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างชัดเจน เพื่อกำกับ ประสานงาน เร่งรัด และดูแลให้หน่วยงาน คณะกรรมการ และคณะทำงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ในแผนยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖

๕.๒ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การยางแห่งประเทศไทย ได้กำหนดแนวทางให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อเป็นปัจจัยนำเข้า (Input) ในการสร้างความสัมพันธ์/บริหารจัดการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พร้อมทั้ง สื่อสารให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับทราบรายละเอียดสำคัญของแผนและโครงการสำคัญต่างๆ ผ่านการให้ข้อคิดเห็นผ่าน ช่องทางต่างๆ อาทิ ช่องทางการติดต่อในองค์กร ผ่านเว็บไซต์ www.raot.co.th และมีการกำหนดคณะกรรมการ/ คณะทำงานด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมีผู้รับผิดชอบหลัก คือ ฝ่ายพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ในการ รวบรวมและประเมินผลความต้องการผู้มีส่วนได้เสียและวิเคราะห์เพื่อปรับเปลี่ยนแผนงานที่มีต่อผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียในกรณีจำเป็น อาทิเช่น กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วม กระบวนการสื่อสาร เป็นต้น

๕.๓ การเชื่อมโยงกับกรอบในการกำกับดูแล (Governance) และกระบวนการทำงานที่สำคัญ (Key Work System) ขององค์กร

การยางแห่งประเทศไทย มีการนำเสียงสะท้อนของผู้มีส่วนได้เสียมาเป็นส่วนหนึ่งในการ ปฏิบัติงานและกำกับกิจการที่ดี (Good Governance) และกระบวนการทำงานที่สำคัญ (Key Work System) โดย จากนโยบายและคู่มือการกำกับกิจการที่ดี กำหนดบทบาทที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียว่า การยางแห่งประเทศไทย ให้ความสำคัญในการปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มหรือผู้เกี่ยวข้องอื่นๆอย่างเท่าเทียมกันโดยสนับสนุนให้มี การมีส่วนร่วมกันระหว่างการยางแห่งประเทศไทย กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการสร้างความมั่นคง สร้างงานและสร้าง กิจการใหม่มีความมั่นคงอย่างยั่งยืน คำนึงถึงเสียงสะท้อนหรือข้อเสนอแนะที่เข้ามาจากช่องทางต่างๆที่องค์กรเปิดไว้ ใน กรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน หรือข้อร้องเรียน ทั้งในเรื่องความ ไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน หรือ ความไม่โปร่งใสในการทำงาน จะกำหนดให้มีการหารือเพื่อหาทางออกที่เหมาะสม มุ่งดำเนินงานโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม โดยให้ ความสำคัญกับการปฏิบัติตามมาตรฐานที่เกี่ยวกับความปลอดภัย สุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมและสร้าง ความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียดำเนินการผ่าน Work System ที่อยู่ภายใต้แผนวิสาหกิจการยางแห่งประเทศไทย ปี ๒๕๖๔-๒๕๗๐ กระบวนการที่สำคัญคือ กระบวนการความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม กระบวนการสร้าง ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และกระบวนการสร้างความผูกพันนอกจากนี้การยางแห่งประเทศไทย ยังจัดทำ

ยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียระยะยาวและแผนปฏิบัติการประจำปีที่ถ่ายทอดลงในแต่ละส่วนงาน รวมทั้งกำหนดแนวทางการประเมินผลการดำเนินงานทั้งระดับองค์กรและระดับส่วนงานที่เกี่ยวข้อง

๕.๔ ความพร้อมและการจัดสรรทรัพยากร

การวางแห่งประเทศไทย มีการจัดสรรทรัพยากรด้านผู้มีส่วนได้เสียไว้โดยกำหนดไว้ในงบประมาณที่กระจายลงสู่ส่วนงาน/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องบนพื้นฐานการใช้ทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่าและบูรณาการกันให้มากที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเด็นที่จะสื่อสาร ช่องทางการสื่อสารและกลุ่มเป้าหมายตามแผนงานในแต่ละปี พร้อมกำหนดผู้รับผิดชอบและผลลัพธ์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ชัดเจน อาทิ จำนวนผู้ใช้บริการ จำนวนช่องทางหรือสื่อที่จะเผยแพร่ จำนวนกิจกรรมความร่วมมือ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ด้านหลักๆ ตามระบบงานหลัก (Core System) ที่กำหนดใน Work System ของการวางแห่งประเทศไทย ได้แก่ ระบบงานวิจัยและพัฒนา ระบบงานส่งเสริมเกษตรกร สถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบกิจการวางและระบบการดำเนินธุรกิจ รายได้ที่จะเพิ่มขึ้นจากการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจ เป็นต้น โดยการวางแห่งประเทศไทยมีข้อได้เปรียบคือมีแหล่งรายได้ของตนเองจากการจัดเก็บค่าธรรมเนียมส่งออกยาง ในกรณีที่จำเป็นต้องใช้งบประมาณเพิ่มเติม การวางแห่งประเทศไทย มีช่องทางเสนอของบประมาณจากรัฐบาลเข้ามาช่วยสนับสนุน เพื่อลดช่องว่าง (Gap) ของการจัดหาทรัพยากร

๕.๕ การรายงานผลการดำเนินงานการสร้างความสัมพันธ์/บริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อสาธารณชน

การวางแห่งประเทศไทยมีแนวทางให้ผู้รับผิดชอบรายงานผลการดำเนินงานสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในระดับองค์กร ระดับส่วนงาน ต่อคณะกรรมการด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสาธารณชนอย่างต่อเนื่องทั้งในรูปแบบเอกสารและผ่านช่องทางออนไลน์อย่างน้อยเดือนไตรมาสละครั้ง รวมถึงรายงานไว้ในรายงานประจำปี โดยมีฝ่ายพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการรวบรวมเนื้อหา ประเด็นความต้องการ ความคาดหวังจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ ตลอดจนผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม เพื่อนำมาสื่อสาร ทั้งนี้กำหนดให้มีแผนงานสำรวจความพึงพอใจเป็นประจำทุกปี เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมการสร้างความสัมพันธ์และบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๕.๖ โอกาสและความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการและการสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การยางแห่งประเทศไทย มีการระบุและเตรียมความพร้อมการจัดการความเสี่ยงในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยกำหนดไว้ในแผนบริหารความเสี่ยงประจำปี โดยมีการนำแผนจัดการความเสี่ยงเป็นวาระเข้าเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายในของการยางแห่งประเทศไทย (RMC) อย่างน้อยไตรมาสละ 1 ครั้ง โดยประเด็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการและการสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ดังนี้

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความเสี่ยงที่การดำเนินงานไม่ตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด	การดำเนินงาน
หน่วยงานเชิงนโยบาย	SR๐๑ ความสามารถในการบริหารแผนลงทุน ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย	PA องค์กร ข้อ ๑.๑	ร้อยละการเบิกจ่ายงบลงทุนเทียบกับเป้าหมาย เท่ากับ ร้อยละ ๑๐๐	<ul style="list-style-type: none"> - เร่งรัดให้ผู้ของบลงทุนจัดทำคุณลักษณะเฉพาะหรือเงื่อนไขการจ้างให้แล้วเสร็จ ก่อนนำเรื่องเสนอเพื่อพิจารณาขออนุมัติลงทุนเพิ่มเติม ต่อ สคร. - ติดตามและเร่งแก้ปัญหาที่ทำให้ผู้ของบลงทุน มีผลการเบิกจ่ายไม่เป็นไปตามแผน
	SR๐๖ การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ยางพาราของประเทศทั้งระบบ	PA องค์กร ข้อ ๑.๓ และกิจกรรมจัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบ	ผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ เป็นไปตามเป้าหมาย ร้อยละ ๑๐๐ และสามารถจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๕ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ การยางแห่งประเทศไทย	<ul style="list-style-type: none"> - ทบทวนและปรับตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมตามแผนยุทธศาสตร์ - จัดประชุมชี้แจงทำความเข้าใจรายละเอียดของแผนยุทธศาสตร์ให้ส่วนงาน หน่วยงาน ต่างๆ - ปรับเปลี่ยนแผน/รูปแบบการประชุมเพื่อติดตามผลการดำเนินงานผ่านระบบ VDO Conference - ประสานงานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อกำหนดแผนงาน โครงการเป้าหมาย ตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับภารกิจหน่วยงานยุทธศาสตร์ยาง ๒๐ ปี และหลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณ
	SR๐๗ ความสำเร็จของการดำเนินงานเพื่อเป็นหน่วยรับรองภาครัฐ	PA องค์กร ข้อ ๒.๕	มีผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาหน่วยงานและบุคลากร เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยรับรองภาครัฐ	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาบุคลากรให้เพียงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ปรึกษา (Consultant) และผู้ตรวจประเมิน (Auditor) - ประชาสัมพันธ์และสร้างความรู้ความเข้าใจให้

กลุ่มผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย	ความเสี่ยงที่การดำเนินงานไม่ ตอบสนองความต้องการของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	แผนงาน/โครงการ/ กิจกรรม	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด	การดำเนินงาน
	FR๐๑ ผลการดำเนินงานด้านธุรกิจ ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย	PA องค์กร ข้อ ๒.๒ และ โครงการดำเนินงานด้านธุรกิจ	เท่ากับร้อยละ ๑๐๐ และสามารถ ให้การรับรองเกษตรกร อย่างน้อย ๓๐๐ ราย กำไรขั้นต้นจากการดำเนินธุรกิจ ไม่น้อยกว่า ๒๓๓ ล้านบาท	เกษตรกรทราบถึงประโยชน์ของการได้รับรองมาตรฐาน สินค้า เกษตร - จัดทำ และประกาศนโยบายการดำเนินงานทางด้าน ธุรกิจของ การยางแห่งประเทศไทย - จัดประชุมผู้เกี่ยวข้องเพื่อทบทวน กฎหมาย กฎ ระเบียบ และวิธีการปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง - จัดทำคู่มือ และแนวทางการปฏิบัติงานทางด้านธุรกิจ ของ การยางแห่งประเทศไทย - ชี้แจง ทำความเข้าใจผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการ ดำเนินงานทางด้านธุรกิจ - จัดทำฐานข้อมูลลูกค้า (Customer Segment Profile) และสำรวจความต้องการของลูกค้า รวมทั้งสรุปผลสำรวจ เพื่อกำหนดแนวทางความสัมพันธ์
				กับลูกค้าเสนอ ผวก.การยางแห่งประเทศไทย รายไตรมาส - จัดทำรายงานวิเคราะห์ทางเลือกในการดำเนินธุรกิจราย ผลิตภัณฑ์ เสนอ ผวก.การยางแห่งประเทศไทย และ คณะกรรมการ การยางแห่งประเทศไทย เป็นรายเดือน - ใช้ระบบ Inventory ในการบริหารสินค้าคงคลัง เช่น ต้นทุนรับวัตถุดิบ ต้นทุนการผลิตยาง โดยหน่วยธุรกิจ ร่วมกับ กจร. ๑ - ๖ และ กจม. เพื่อจัดทำข้อมูลต้นทุนใน การผลิตและจุดคุ้มทุนในการผลิต เป็นรายเดือน - ประชุมหารือร่วมกันระหว่างหน่วยธุรกิจ กองจัดการ

กลุ่มผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย	ความเสี่ยงที่การดำเนินงานไม่ ตอบสนองความต้องการของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	แผนงาน/โครงการ/ กิจกรรม	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด	การดำเนินงาน
				<p>โรงงาน ๑ - ๖ สถาบันวิจัยยาง/สบท. และฝ่าย อุตสาหกรรมยาง ในการจัดทำแผนธุรกิจภาพรวมของ การ ยางแห่งประเทศไทย แผนการผลิตยางในแต่ละเดือน คุณภาพของยางที่ผลิตได้ตามที่ การยางแห่งประเทศไทย กำหนดและแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการผลิตยาง ในแต่ละ กจร.</p> <p>- จัดทำแผนการขยายตลาดและรักษาลูกค้า</p>
ชุมชน/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	SR๐๒ การดำเนินงานเพื่อสร้าง ประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจ (Eco-efficiency) ไม่เป็นไปตาม เป้าหมาย	PA องค์กร ข้อ ๑.๒ และ โครงการศึกษา และ ประเมินประสิทธิภาพเชิง นิเวศเศรษฐกิจของ การยาง แห่งประเทศไทย ตาม แนวทางปฏิบัติที่ดี ISO ๑๔๐๑๕	ค่า EE Factor ไม่น้อยกว่า ๑.๐๑๑๗	<ul style="list-style-type: none"> - ประชุมร่วมกับ กองจัดการโรงงาน ๑ - ๒ ทุกไตรมาส เพื่อ รับทราบ และปรับปรุงผลการดำเนินงานด้าน Eco-Efficiency - จัดทำการศึกษาเพื่อประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
	OR๐๔ ปริมาณผลผลิตยางของ โรงงาน ๑, ๒, ๖ และ โรงงานไม้ยาง ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย	โครงการแปรรูปผลผลิตยาง	ร้อยละปริมาณผลผลิตยาง เทียบ กับเป้าหมาย เท่ากับร้อยละ ๑๐๐	<ul style="list-style-type: none"> - ประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำ แผนการผลิตให้สอดคล้องต่อแผนการตลาด เพื่อป้องกัน การผลิตที่ไม่เหมาะสม และค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาสินค้า - จัดซื้อจัดจ้างเครื่องจักรและอุปกรณ์ รวมทั้งจัดหาอะไหล่ รองตามแผนบำรุงรักษาเครื่องจักร - จัดหาแรงงานจ้างเหมาที่มีประสบการณ์ในการผลิต ให้เพียงพอต่อกำลังผลิตของโรงงาน - ฝึกอบรมให้ความรู้และเพิ่มทักษะความชำนาญให้แก่ พนักงานและลูกจ้างของกองจัดการโรงงาน รวมทั้ง

กลุ่มผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย	ความเสี่ยงที่การดำเนินงานไม่ ตอบสนองความต้องการของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	แผนงาน/โครงการ/ กิจกรรม	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด	การดำเนินงาน
				<p>สรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านวิชาชีพ มาให้คำปรึกษาและร่วมดำเนินงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สำรวจและจัดทำแนวทางปรับปรุงขั้นตอนที่ส่งผลให้ ผลิตภัณฑ์ไม่เป็นไปตามมาตรฐานและเกิดการสูญเสีย ในกระบวนการผลิต - จัดเตรียมอุปกรณ์ในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอ - จัดฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมให้แก่ ผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งเข้าร่วมโครงการด้านสิ่งแวดล้อมกับกรม โรงงานอุตสาหกรรม - ดำเนินการรักษามาตรฐาน ISO ๙๐๐๑ : ๒๐๑๕
ลูกค้า/ ผู้รับบริการ	SR๐๓ การส่งเสริมการทำสวนยางใน รูปแบบเกษตรแปลงใหญ่ ไม่เป็นไป ตามเป้าหมาย	PA องค์กร ข้อ ๑.๔ และ โครงการส่งเสริมการทำสวน ยางในรูปแบบแปลงใหญ่	สามารถจัดตั้งแปลงใหญ่ ยางพารา ได้ไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ ไร่ และ คัดเลือกผู้จัดการแปลงที่เป็น เกษตรกรเป็นผู้จัดการแปลงใน อนาคต โดยสมาชิกแปลงใหญ่ สามารถเพิ่มผลผลิตได้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ และลดต้นทุนได้ไม่น้อย กว่าร้อยละ ๕ เมื่อเปรียบเทียบกับ ข้อมูลของ สศก. ในแต่ละพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> - แต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อวางแผนการทำงานร่วมกันกับ ภาคีและเครือข่ายเกษตรกรชาวสวนยาง - บูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทาง ในการลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ให้แก่ เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ - จัดทำแผนวิเคราะห์และเก็บข้อมูลรายตัวของเกษตรกร - ส่งเสริมกิจกรรมการเพิ่มรายได้ ลดต้นทุนการผลิตและ เพิ่มผลผลิต - ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีจัดการสวนยาง

กลุ่มผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย	ความเสี่ยงที่การดำเนินงานไม่ ตอบสนองความต้องการของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	แผนงาน/โครงการ/ กิจกรรม	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด	การดำเนินงาน
	SR๐๔ การพัฒนาเกษตรกรเป็น Smart Farmer ไม่เป็นไปตาม เป้าหมาย	โครงการสร้างความเข้มแข็ง ให้เกษตรกร และสถาบัน เกษตรกร	พัฒนาเกษตรกรเป็น Smart Farmer จำนวน ๖,๐๐๐ รายต่อปี	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย - สร้างความรู้ความเข้าใจ และประชาสัมพันธ์ผ่าน การสื่อสารช่องทางต่างๆ เพื่อจูงใจให้เกษตรกรสนใจสมัคร เข้าร่วมโครงการ - วิเคราะห์ผลการดำเนินงานและปรับปรุงแนวทาง การดำเนินงานเป็นรายไตรมาสเสนอ ร.พวก.การยางแห่งประเทศไทย(ป)
	SR๐๕ การลดพื้นที่ปลูกยาง ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย	แผนงานส่งเสริมสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือ เกษตรกรชาวสวนยางเพื่อ การปลูกแทน	ปริมาณพื้นที่สวนโค่น จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ ไร่ต่อปี	<ul style="list-style-type: none"> - ติดตามสวนยางของเกษตรกรที่มีคุณสมบัติตาม เกณฑ์ส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกแทนด้วยพืช เศรษฐกิจอื่น - ประสานและจัดหาผู้ซื้อไม้ยาง ผู้ผลิตพันธุ์ยางหรือ พันธุ์พืชชนิดอื่นให้แก่เกษตรกร - จัดทำแนวทางการรายได้ให้แก่เกษตรกรในช่วง ปลูกยางใหม่ ตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ - ประชาสัมพันธ์การขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน การปลูกแทนด้วยพืชเศรษฐกิจอื่น ผ่านสื่อทุกช่องทาง - วิเคราะห์ผลการดำเนินงาน และปรับปรุงแนวทาง การดำเนินงานของ การยางแห่งประเทศไทยเขต/การยาง แห่งประเทศไทย จ. เป็นรายไตรมาส เสนอ ร.พวก.การยาง แห่งประเทศไทย(ป)

กลุ่มผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย	ความเสี่ยงที่การดำเนินงานไม่ ตอบสนองความต้องการของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	แผนงาน/โครงการ/ กิจกรรม	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด	การดำเนินงาน
	OR๐๒ การนำงานวิจัยไปใช้ ประโยชน์ ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย	PA องค์กร ข้อ ๒.๔ และ โครงการพัฒนาระบบการ บริหารจัดการงานวิจัย	เกษตรกรชาวสวนยาง สถาบัน เกษตรกร และ ผู้ประกอบการกิจการยาง สามารถนำ งานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้จริง และ มีผลการดำเนินงานเป็นไปตาม เป้าหมายที่กำหนดในแผนฯ เทียบเท่าร้อยละ ๑๐๐	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำรูปแบบการประเมินผลเชิงคุณภาพ ให้สอดคล้อง กับการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ - จัดทำคู่มือการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง ประกอบกับ การถ่ายทอดผลงานวิจัยให้แก่สถาบันเกษตรกรชาว สวนยาง - จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ และปรับเปลี่ยนรูปแบบ การประชาสัมพันธ์เป็นสื่อออนไลน์, โฆษณาทางสื่อวิทยุ เพื่อชี้แจง ทำความเข้าใจ ให้กับเกษตรกรชาวสวนยาง - ปรับเปลี่ยนรูปแบบในการเก็บข้อมูล เพื่อสรุปและ ประเมินผลการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ให้แล้วเสร็จ ภายในปีงบประมาณ - ประสานงานกับผู้ประกอบการเพื่อติดตามและประสาน กับหน่วยงานรับขึ้นบัญชีนวัตกรรม คือ สำนักงานพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) เพื่อหาช่องทาง หรือมาตรการอื่นๆ ที่ทางหน่วยงานนั้นๆ ประกาศออกมาในช่วงสถานการณ์เกิดโรคระบาด Covid-๑๙ เพื่อช่วยเหลือผู้ร้องขอให้ทันในระยะเวลาที่ กำหนด

กลุ่มผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย	ความเสี่ยงที่การดำเนินงานไม่ ตอบสนองความต้องการของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	แผนงาน/โครงการ/ กิจกรรม	เป้าหมาย/ตัวชี้วัด	การดำเนินงาน
	OR๐๓ ปริมาณยางผ่านตลาดกลาง ยางพารา ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย	โครงการสนับสนุน บริหาร งานตลาดกลางยางพารา	ร้อยละปริมาณการซื้อขายยาง ผ่านตลาดกลางยางพาราเทียบกับ เป้าหมายสะสม ไม่น้อยกว่าร้อย ละ ๑๓๐ (เป้าหมาย ๑๕๘,๐๐๐ ตัน)	<ul style="list-style-type: none"> - ทบทวนแผน BCP ในกรณีสถานการณ์ Covid - ๑๙ - ปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานของตลาดกลางให้รวดเร็ว น่าเชื่อถือ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรและผู้ซื้อ ยาง - ประสานงานกับ การยางแห่งประเทศไทย จ./ส. เพื่อ ส่งเสริมให้มีการ ซื้อขายยางผ่านตลาดกลางยางพาราเพิ่มมากขึ้น - เพิ่มช่องทางการให้บริการตลาดกลางยางพารา ในรูปแบบตลาดเครือข่าย - พัฒนารูปแบบการซื้อขายยางชนิดอื่นๆ - ออกพื้นที่ติดตามให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาคุณภาพยาง ให้กับสมาชิกผู้ขายยางของตลาดกลางยางพารา ทั้งสมาชิก รายเดิมและรายใหม่ - ติดตามให้คำแนะนำผู้ซื้อ ผู้ขายยาง ผ่านระบบ VDO Conference - จัดทำสื่อ และประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารที่จำเป็น แก่ผู้ซื้อ ผู้ขายยาง
	FR๐๔ งบประมาณในการสนับสนุน การปลูกแทนไม่เพียงพอ	แผนงานส่งเสริมสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือ เกษตรกรชาวสวนยางเพื่อ การปลูกแทน	มีรายได้จากการจัดเก็บ ค่าธรรมเนียมส่งออกยางพารา ได้ มากกว่าเป้าหมาย และไม่ต้องใช้ เงินทุนตามมาตรา ๔๙(๒)	<ul style="list-style-type: none"> - ทบทวนการจ่ายสงเคราะห์ให้สอดคล้องกับการจัดเก็บ CESS ในปัจจุบัน - ปรับปรุงวิธีการจัดการจัดเก็บค่าธรรมเนียมจาก การส่งออกยางพารา (CESS)

๕.๗ แนวทางเรียนรู้ปรับปรุงและพัฒนา

แนวทางเรียนรู้ปรับปรุงและพัฒนาองค์กรเพื่อสร้างความสัมพันธ์/บริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีดังนี้

๑) การดำเนินการทบทวนและวิเคราะห์ระบบงานและ/หรือกระบวนการย่อย โดยการวิเคราะห์ข้อมูลผลการดำเนินงานและเสี่ยงสะท้อนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อระบุจุดอ่อนหรือข้อจำกัดของระบบการดำเนินงาน รวมทั้งการจัดเก็บข้อมูลผลการดำเนินงานทั้งในมิติ กระบวนการ ผลผลิต ผลลัพธ์และผลกระทบในระบบฐานข้อมูล เทคโนโลยีดิจิทัลขององค์กร สำหรับการใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงระบบงานต่อไป

๒) การดำเนินการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการและ/หรือกระบวนการย่อย โดยดำเนินการแก้ไขประเด็นที่เป็นจุดอ่อนหรือข้อจำกัดของระบบการดำเนินงาน หรือการใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลและแนวคิด Enterprise Architecture หรือ สถาปัตยกรรมองค์กรในการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ระบบการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดียิ่งขึ้น

๓) การประยุกต์การบริหารความเสี่ยงมาใช้ในการบริหารจัดการด้านงานวิจัย ด้านงานส่งเสริมและด้านธุรกิจบางพารา โดยการใช้ประโยชน์จากการวิเคราะห์ข้อมูลผลการดำเนินงานที่ผ่านมา เพื่อพิจารณาถึงปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายของการดำเนินงาน กำหนดมาตรการหรือขั้นตอนดำเนินงานที่เหมาะสมเพื่อลดโอกาสและระดับผลกระทบจากปัจจัยเสี่ยงนั้น ๆ รวมทั้งมีแผนรองรับในกรณีมีเหตุการณ์ไม่คาดฝันหรือมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการให้บริการ

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ คือผู้บริหารทุกระดับต้องให้ความสำคัญอย่างจริงจัง ให้การศึกษาและการฝึกอบรมให้บุคลากรทุกคนได้เรียนรู้ และโครงสร้างขององค์กรที่สนับสนุนวิถีคิดและวิถีทำงานอย่างเป็นกระบวนการ การสื่อสารจะต้องทั่วถึงทั้งแนวตั้งตามสายงาน และแนวนราบของการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ มีการให้รางวัลและส่งเสริมรวมทั้งมีการวัดผลงานอย่างเหมาะสม และการทำงานเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการถ่ายทอดยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสู่การปฏิบัติข้างต้น หากมีการดำเนินการและได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารและบุคลากร การยางแห่งประเทศไทย ในทุกระดับจะช่วยขับเคลื่อนให้แผนยุทธศาสตร์ด้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียปี ๒๕๖๔ – ๒๕๖๖ เกิดผลที่เป็นรูปธรรม สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อผนึกกำลังเป็นแรงขับเคลื่อนให้ การยางแห่งประเทศไทย และประเทศเติบโตได้อย่างยั่งยืนต่อไป